Landsarkivet for Sjælland m.m.

EA-001

Sjællands Stifts Bispeembede

1617 - 1820

Indkomne sager

1797 Bornholm - 1800

B.3-425

1797

Pro Memoria!

Dieses Kirke- og Præste-Gaards-Sæde er endnu ubebygt
Kirkens Afgift ikke udredet, som ligger Præsten
jeg for Hartkorn og for Jordebogen betaler sin
Tiende Aftenne, hvorfor jeg ikke med Billighed
ikke kan forlange Tiende af Tørvemoser, hvilke
ligger Præsten saa tunge at vinde for Vandsyge
som forsages ved Nedgravning i de Vandige Jorder
jeg ikke heller kan forlange Tiende af Kongelige
Privates Bøndergods Indkomster, og ikke saa
jeg skal have Tiende af Kirkens Jorder
hvorfor allerunderdanigst Ansøgning skeer
gaa at Kongelig Majestæts Kammer
Collegium maatte forordne, at
Præsten maa nyde Tiende af Tørvemoser
og Kongelige Bøndergods Indkomster
Ansøgningen skeer allerunderdanigst
Kjøbenhavn d 14 Jan 1797 — Christian Foss

Ehrbødigst Pro memoria!

Endelig Ehrbødigst Pro memoria tillader jeg mig underdanigst
at bemærke Deres Højædle Højvelbaarenheder den Ære, Hvorda jeg
i Skrivelse af 25de Januar d. A. til Deres Højædle Højvelbaarenheder
har anbefalet Hr. Cancellie-Raad Hansen, at maatte blive
Eier af Hr. Cancellie-Raad Hansens Gaard i Rønne, hvilken
Gaard han ved Auktionen d. 25de Januar d. A. har købt for
Kjøbesummen af 1500 Rdlr. Courant, og som han nu ved
Skjøde af 28de Februar d. A. har solgt til undertegnede for
samme Kjøbesum. Da jeg nu ved Auktionen ikke var til
Stede, men havde overdraget min Fuldmægtig Hr. Cancellie-
Raad Hansen at bie paa Gaarden for mig, saafremt den
skulde blive mig tilslaaet for 1500 Rdlr. Courant, saa
maatte jeg ogsaa overdrage ham at underskrive Auktions-
Protocollen for mig, hvilket han ogsaa gjorde, og da
Auktionen var endt, og Gaarden mig tilslaaet for
1500 Rdlr. Courant, underskrev han Protocollen for mig
som min Fuldmægtig, og da jeg ikke var til Stede ved
Auktionen, saa var det ogsaa nødvendigt, at jeg ved
Skjødet maatte blive Eier af Gaarden, for at jeg
kunde sælge den videre, hvilket jeg ogsaa har gjort,
som ovenfor anført. Da jeg nu ikke har været til
Stede ved Auktionen, saa har jeg ikke kunnet
underskrive Auktions-Protocollen, men Hr. Cancellie-
Raad Hansen har underskrevet den for mig som
min Fuldmægtig, og da jeg

Høiædle, Høiærværdige og Høilærde

Hr Biskop!

Her er en Dreng Jens Svendsen, som for 2 Aar siden mistede
sit Øie ved at nøde pludselig Dag gaaende for Døren.
Han ved Skole Tavle kan dog lære Katechismus meget
vel af, men Catechisationen om Søndagen kan ikke
faae nogen Erindring mageligt selv ham bevaret, uagtet
han var 18 Aar. Bedstemoderen kom til Præsten
bragte Forældrene ham døde til mig og bad, om han
maatte faae til Confirmation, og nu møder han
hver Søndag til Catechisation. Da han har god Natur,
lærer han snart den hele Catechismus, hvorpaa jeg
formaaede ham ikke allene af Lærebogen om Daaben,
at læse og lære, men endog derfor undslog han sig, og sagde
mig: Herre, stal ikke mig, naar jeg ikke seer?
Ved Prøven for Visitatøren bad jeg Forældrene forundre
dem ved Anledningen for Prøven, den befalede min
Faamand, at han burde forsøge at læse nogen af
i Lærebogen, og man fik da at see, om det var sandt
eller ikke. Nu læste han vogneilunde Lærebogen
igiennem af, men kun ved Hjælp, saa jeg stundom for
naar han skal at lære igiennem af.
Forældrene ere fattige, men Faderen, som er forskiel-
lig, har aldrig undsiunnet sig om at lade Børnene
lære noget, førend de ere blevne saa store, at de

18/4 1797

vil confirmeres. Jeg er saa beskjæmmet over denne
Ytring at jeg aldrig indlader mig for mig selv nogen Ak
=tvar ligesom Alterets Sakramente indeholder.
= Sandt jeg sagde min Tanke, saa sagde jeg ikke sandelig
= at gaae Bekjendelsen med i Bøn for at be'e. =
Mig forekommer det, som om man ansaae det for ved, naar man
saaer alle ovenstaaende, som andre Forretninger. Man
er mindre vel, og ej stræber nogen Beredelse for sin Salig
hed. Og saae Forstand kan jeg vel saae uden al mundtlig Under
=visning paa Confirmations og Sakramente Hensigt? Ellers saae
saaber jeg derved, om jeg ikke skulde confirmeret og kom
til Alters paa samme Maade, som andre aandelig døde,
ikke tænker eller ellers selv ikke derved? Man betragter
Følgerne? Jeg saae nu dagligt det dersom, at de skinde dog deres
Børn undervise ved hvert Aar 2 gange ugentlig til Confirmd
saa at kun meget faae forsømde deres Børn til de Døgn, hvor
de paa nogle Maaneder kan ikke hjemmefra skulde
confirmeres. Man maae dette ikke al Uforsigtighed skulde
antages, nogle Forældre saae forsømt at lade sine Børn vogte
indtil de vare 18 Aar, da de dette Ufald traf dem, skjønne de
ikke nærmest Følge deraf, at de anden Gang skjøde sig i den alene
alt for meget indgroede Vildfarelse, at det er nok, naar Børn
ene kan Catechismum uden ad og dette staaer de opmærksom
uden Tvivl maatte det være andre forsømmelige Forældre til Ad
varsel, naar en saadan ingenlunde ikke fandt Adgang til Sakramentet
fordi den falder i en sandelig Ydmyghed og de ellers ved andre
lejlighed ej stræbe en uforskyldt Adfærd dermed.
Undskylder ingenlunde mig ærbødigst

Døpefald, hvorudover det falder forfalder med denne
Forbedrens Confirmation og Altergang.

Efter Lovens Skrift har jeg Formaal mig at giøre
et Lovlig Besøg hos min Familie i Fyhland, og
anbeder mig derpaa Forjerrendigheds tilladelse
til denne Reise.

Hvorom jeg beder Deres Forjerrendighed Gram
ville ville til saa Gienstring og ønsker alle
Gyldne; Under N.N. Dets forblivner

Deres Forjerrendighed

underdanig Tiener

Rødefeldtgaard
d. 18de April 1797.

Hielbreth

Höjwälw, höjwarmwärdigh och höjlärdh

Hr Biskop Balle!

Alla som sanning meran wi tilmäla Herrans höjwarpwärdighet, att gärna som kära sina barnom i Nexöe Skola hos wärdiga Herr Rektor, hwarpå wi mena sakna i den närwarandes att förorga som wi annan Lärare skola; — Som dan Kanske finnes någon Anledning, hwarför wi ändå i Nexöe meran annars Herrans höjwarpwärdighet, att wisa wår och anbefalla wår Herre, gifwa wore wägen. — Som — förmedelst Ungdomen så Skall tillagnas Lärdom och Afgudsdyrkan, och Man dock så som analogt, att låtom wår Skola Herr i Nexöe, skämma sig mindre, att sin person, som annars, som lät Skolan, utgå dan Kunst som tyckas Ungdom i Sinne, lägga sin förmögenhet dan som tillägga Studier, wisa att wara förnödenlig, sina som dan sedan, att kunna privat gifwa undervisning som att Barn, som Kanske lyda sig att afgöra Ungdomen dan Skattskaparens Band, sina och förmodar, som i närwarande ärenden att kunna bidraga Kredithjelm. — Hwar Herr, i barmhärtighet att Herrans höjwarpwärdighet ville ock wärdhamma Embete som Ordförande och Religionens Lärdomar, samme wår lyckan moralisk Kärlek, som wår Kanske, sanningen wi i högsta grad Herrans höjwarpwärdighet, att wisa och saa mycket mindre att ~~wisa och saa mycket mindre~~ sig, sinna att med Anledning Herren. —

Nexöe d. 18de April 1797.

Herrans höjwarpwärdighets
underdanigh ödmjuka

Christian Christoffersen

Höjvelb
Höjvørnødigste Biskop!

Underdanigst forekrives jeg til at anholde hos Deres Höjvørnødighed om at vorde antaget som Skolelærer i Nexøe i den ved Höstn afgangne Skolelærer Lunds Død. Min Fader var den første ved Byen Lærestiftelse afgiven Præst Jens Mahler min Moder tilbragte jeg ældre Aar gaard i Aar i Lærestiftelse i Nel. Sinjor, hvilken jeg forlod af mange Aarsager Hørdrig Forældre for nærmere Aar Generall Pistarckiskes Condoir, men da jeg ikke kunde Aar denne Vej at Skiønne for min Forsørgelse, begav mig Forældre mig hjem, og har jeg siden min Faders Død vendt mig ved at holde Skole hos adskillige Familier paa Landet, hvad Slags Familier, hvorom de medfølgende Attester kan vidne, den jeg paa mine Reiser, og det ikke mod ikke behagelige Underviisninges Arbejde afskrekker mig ikke da jeg ejer mig Guds Velsignelse, naar jeg i nogen Stiv kan skiønne gjøre mine Tilhørere tilbørlig Lydighed mod Forældre og Øvrighed tilhører, at Deres Höjvelb Höjvørnødighed Höjgunstig vil forunde mig Befordring til at bøgne denne Haab om Deres Höjvelb Höjvørnødighed Höjgunstige Bifald til min Antagelse skriver jeg

Rønne d 10de Martii
1797

mig Deres
Höjvelb Höjvørnødighed
Underdanigst Tienner
Ole Jørgen Mahler

Omtalte Ole Mathiesen Rogeard for mig selv sær
og tillige indforstaaet Mine Børn, og nu saa bjemmede
Min Attest, de indbefatter ikke saa lenge
saavel Han selv Mid Rogie forbliver ved Stille og Retskaffen
Levnet, og for saa vidt forstaaet Mine Børn til
Mit formøgenhed

Hermann J. Cock
Lieutenant ved Infanteriet

Lauvrigs gaarden
ved Vester Marie Vogn
d 11te Marts 1797

Ole T. Mathiesen Søn 1796 Forlovede og ind
forlovede mine Døtre Jens Jørgensen
Ingierd mine Attester saavel forlovedelses
breve til Jens Hans Forlovede og Ofteden
Jens sig ved stille Christelig og Jens
Jensen ved Dydig Liv og Vandel til
mine Døtre forbindelse Forbindelse til
ing Jens Hans Recommenderer Jens i gode
Venskaber

Hermann Pedersen

Kanegaarden i Ens Sogn
d 13 Marts 1797

Ole Mathiesen Jensen forlovede sig til mine Døtre
Jensen Jørgensen vidt sin Adfærd til mine Døtre
forbindelse og tillige til min glæde og anbefalinger
ing Jens gode Navn

Ladegaarden i Nyskjøbing Sogn d 14 Marts 1797 Jens Nielsen

At Olle: J: Mallm Sawm Worck Gos Mig Nagle
gaang og ind for Mund min Bönn bad til at Vi
Vm og Lyst; Som adlest ved Mig selv skid & i Sand
Sand Sagen og saa ap spörk Mig selle ud og Christe
lig; Sand Sagen og saa ved Mig sidst Dim Löng Em
skiid til Min Bönns Konfirmation —

Hans Jacobsen
Sandbaard

Hans gaard
i
Knud Skerjöen
d 12te Martii 1797

#

At Lorents Mallm Sawm Wend Sor Mig Nagle
gaang og ind for Mund min Bönn bad til at Vim
Og Lagd Som Allstun ved Vig Vm Sat paa Sand Sud Sand
Sagen og saa op spurt Mig selle ud og Christelig Sand
Sagen og saa ved Mig sidst Sin sörste skiid til Min
Börns for samling"

Lorents Thorgaard

Thorö gaard
i Knyttan Mari Sogn
d. 13- Martii 1797

Allerhøjstærvrdt

Af ballig Trygh, at jeg ikke med nok ubetydelige Immunark formaaende at nærstaae Deres kaldbaarne Tiid, saa du maatte anmode paa at blive dett, saa jeg nu tvivlig bevæget mig skiller. Og saaledes maa det og blive, saasom ikke en Applicants Overseelse af vanskelig ikke Grund. Se mit Ole Forvexed Mahler, som i adskillig Tiid saa afgiorst sig med at søge primat Kaldt i Guardianer, skyer saa Vedlands vordige Biskop om Befordring til Kaldt, saadan Tienestem i Nexø. – Da jeg ikke saa den Tiid skal ane saae, som maatte nødsages til at anbefale saae, kan jeg ikke saaledes paatage mig det. Maatte kan saae kommendere til Underviisningen Sagen, denne ringe Belønning, den vinnelig mig ikke med frist noget andet gaadefuldt Objekt til at tage Klaus Klaus Kandidat-ene til dette Embede, og Haabet om Befordring, den vinnelig maae sætte Haab i saae, uden Aander til saadanlignen at skiedkomme sig Kald maatte kan dette Grund dette Aarsag saae dannen allene ufordrøgtede Forsømmelse. – Saae jeg ene inner Dag skriftligen anmodet den Forrygtede Provst-ede Gradualitet; saa-en min Ægtefælle Bøn Provst med mit Forsæt, at Decisionen, som dermed ikke en videnskabligt paa mine Øine. Satis de hoc.

Med mange Gerne takker jeg Dem bedrøvelige Del saae den Død, De med mine Børnene bevidner mig at De lag i mit Sørgelige Tab, de mine Børnlige Tanker Dem. – Det er saa lindrende at spare Gienstandighed saae Dem Sælighed, den staae delagtig saa mangfoldige Fiender.

Jeg haaber om at møde, naar jeg i Sommer kommer til Byen, Deres og Dem vordige Familie og Familiens gode Befindende stemmer jeg mig

Amicissime

tuo

addictissimus

Rosen

Tønnebye den 14de Marts 1797.

Velbödigste Hr. Memorie!

Det Øjeblik, vi modtoge Deres Højvelbyrdighedes kjære Skrivelse af 7de Octbr. sidstleden, anklyndige vi os strax hos de Vedkommende, der ere ansvarende og have forlods Vedkommende, om der blandt dem var nogen, som havde Lyst til at drage til det forestaaende Fæld i Norge hos Bornholm. Denne Plads længe prædikende, paastode Conditionerne saa forholdte: at dagen her henstaaende saa længe; Efterretningen eid udbeder Vedkommende sig strax Øjeblikket. Endeligen anmeldte Vedkommende Overlæge sig som den, der var villig til dertil at indvilge. Men at Deres Højvelbyrdighed bekjendigt vil have dem i gunstig erindring, hvis muligt i denne nogen localelignen Omstændighed vil vaabne sig for dem! Vi overbevise dem i dagen Skyldner til Deres Højvelbyrdighedes behjælpelig Godhed for Vedkommende!

Ogsaa tillader det os at forsikre: om der ikke i Henseende til Vedkommende Civile, som vi overbevise Deres Højvelbyrdighed sidst til Dagmarshuus med Kongelige, maatte være beskeftet, allerede maatte være beskeftet nogen afgjørende?

Blaagaard d. 21de Octbr. 1797.

ærbödigst

J.C.H. Clausen. C. Bruun. F. Høegh Guldberg.

Eil

Deres Højvelbyrdighed, Hr. Biskop Balle!

Audiatur et altera pars.

Meget kort efter at jeg havde skrevet til Hr. Biskoppen imod Mahlers Ansøgning, modtog jeg et Brev fra ham af Maaned Nedre i Januar Indeværende. Jeg stiller saa ganske, hvad der ikke for mig particulaire ved indeholdt. Tilsidst at jeg gemmer et Udtog deraf, der kortelig indbefatter lyder saaledes: a praeceptore domestico libera nos domine! Min Broder skriver selv for, at Kolonnetur Hændringen er for det meste en Rekrutspligt af mindre gode Handværkere og andre ligesaa mindre Personer, der ikke troe sig bequemme til at arbeide, der kan være nogen nødsom god Hjemstavn i sin Grad, men aldrig direkte vare dertil indrettede. Hans Villie, om saa var, skulde derfor ikke være Pressende for dette Forbud i Maaned Januarii. Hvis jeg for dette Forbud i Maaned Januarii. Hvis jeg for dette Forbud i Maaned Januarii. Hvis jeg

Ceremonia!

Jeg at igjennemgaae Lehr Lassens Skrivtøi Laboreer finder jeg, at Vogn-Forvalter Jr. Balle i Aalier er fra Aarsk 1793 anfør ved i Regnskabet som skyldig, at erstatte med 193 Rd. Jeg at sammenligne Laasbrevs-Auderne og Stiftstrykket Inventarii-Bog befinder ikke klart, at skuur Skattaie maae med forældrigt med saa i samme Aar gjorte Indskud for sig Høistrøn Anne Balle, med g dano Renter a 5 pro Cento. Imm da ingen Obligation saaes for skuur Capital, og Stiftsbogen ikke vaa taber sig aarlig Renter, kan jeg ikke eadibuus Bog saadanne gjøgaar; jeg maae derfor tinstil andrik Høies Ordre Kildermendigst, at sig nicht bekoge, at indsætte Jr. Balles Exlæning, som saa vidt mig vitterlig Capitalen, imod at Skiæ indbetaler saa, alles saa mig ældstes sinige Obligation i Omsorg Stem, ansk med Rescripter af 4 October 1793, 4 S., finder saa altsaa forpligtet sig, aarlig at afbrage 10 pre af Capitalen og at svare 4 pro Cento

aarlig i Amtet af saamegt, som Sud-Lagen
skeer dem behørig tilgodt af Fuldmægtig.
Jeg modtog Deres ærede Skrivelse
Erindring endnu saaledes-snarligst
om Udfaldet.

Skanderborg d. 18: Febr 1797.

Nic: Edinger Balle

Jeg vilde ikke undskylde Deres Ulejlighed
= ning og ønskede Sammenkomsten
kunde skee —

Frank

Underdanigst Gienmæle!

Jeg har det ikke umuligt, at indfinde i Sud=
Lagen som min Herre Kan min mogne Capi=
tal, saa jeg bevaarer og altid vor mild
Kongelig Naade; gienner jeg underskrive
gienner Obligation eller ommeldte Con=
ditioner, to aarlig at opbetale Deres
Ære Fredj 1798 — ad regnet.

underdanigst

Daniel Thrane Engaard
d: 22de April 1797.

C. F. Galle.

L. T.

Hr Kammer Frank

Underdanigst Erklæring!

Da Undertegnede Hr Balle Gaardbruger til Hvidemose Sandbye Sogn og Herred, vor ansøgning om Interessentskab i Sandbye Kalkværk af 1793, om Bevilling til at indtage, nu igen og atter ansøger om Bevilling, at Sandbye Kalkværk ikke vor lyder Contracten for de allerede forbrugte Aar, men maa fortsætte indtil Contractens Udløb, nemlig indtil Aar 1810 med 15 Aars Opsigelse, og at den saaledes forøgede Summa Contant 10 aarlig betales

Underdanigst

Rønne d 27 Apr 1797 Christian Hansen

Pk.

Indkjøbs-Commissionens Expense-Liste

Undertegnede tillader sig herved at indsende
Regning for Reise og Diæter i Anledning af
Indkjøb af Varer for Kjøbmand Hansen
Bergen, den 13 Juni 1867

Ærbødigst
Fr. Tranø

Undertegnede tillader sig herved at indsende
Regning for Reise og Diæter i Anledning af
Indkjøb af Varer for Kjøbmand Hansen
Bergen, den 13 Juni 1867

Ærbødigst
Fr. Tranø

Underdanigst Pro Memoria!

Hvorved tilbage sendes Hr. Underdanigst Pflgts Vederlagsmen, og Indtægtsmen, med for 1795 aflagde Hr. Forpagtningsregnskab —

Regnskabet for 1796 henligger blot for at der Vederlagsmen Pligtes som Vederkommende kan vederlige, skulde dette ikke indkomme til Magistraten Udgang, nödvendig at indsende Regnskabet, og fortsætte anden Gang Indtægten for d. Vederlagsmen

Underdanigst

Rönne d. 16de May 1797 — Christian Franse

Til
Høyædle Høivelbaarne Hr. Baron Ballle —

Underdanigst

pro memoria.

Endelig-saa jeg giver mig den underdanige Ære at aflegge
Deres Høivelbaarenheder min allerunderdanigste Taksigelse for
Communicationen — den naadige Tanke Høistsamme have
havt Deres Høivelbaarenheder Sinde med Deres velvillige Conseil
om Hjælpen og min Oprettelse, og tillige at indsee
den Høihed i Deres Tanker, som gjennemtrænger
alle Deres Forslag i Synodal-Sager, som gjennemgaaer
Expenser, og hvilken Forundring jeg paa mange
og mange Punkter maatte tage, almen Tilfredshed
hvad mig og mine Børn vedkommer, saa
Lovens Ord Cap. 11 Nr. 1, og allehaande
saa paa Deres Høivelbaarenheder udfordrede, indsender
jeg ydmygst Cap. 11 Nr. 1, som allerunderdanigst
Supplementum til min Forklaring paa Deres
Collaieck — De øvrige Documenter C. D. E. indsluttes
Høistærede Betænkninger over Conventet
Regjeringen stammer for alle Indbyggerne,
at de bør gaae om i stor Sorg saadan oldtids
Embeder saa saadant — I Henseende til Omgangen
mig og Conventet med de øvrige, hvorom Conventet
skal meddeles daglig Efterretning, saa da Conventet
finder nødvendigt, da alt, hvad der behandles
med Landmodet, circulerer blandt Høistsamme, vil
selve Tilbøjelighederne nogen Lov Nytte, indstaar
jeg skikke daglig Indberetning — Imidlertid antager
naar nogen af Høistsamme Tanke circulerer, og hvor Høist-
ærede Stemmer bifalder, hvorpaa Stemmer stemmede
i Conventet bringes, og at Resultat gjøres af Høistsamme,
og Deres 2de Assessorer, som underskrives af Sala

6/5 1797

Provst Jakobs Dag skrives som en aldeles enkelt Ting
ikke kunde consilieres med de øvrige, saa maatte
jeg lade komme Sagen for at paakjende til nogen Vis-
tid eller overlægg, ej heller skrives i disse
Acter Provst Jakobs Død, og hvor gange ofte
af Biskoppen — Ved denne Forandring var Alting
af Convent-Acter blev nyttig, og alle unødige
Skrivelser og Forhandlinger med Mænd vorde
fuldkommen ophørte —

Endnu vil Kongen høyeligst finde, at i Rud
Provst Jakobs Afskedigelse, taler mig ved mit forrige
ofte om uforskyldt Forhaling med i Sct Convent-
Sag, som var saadan, som overflødig kan sig selv vise
uden Opmuntring vel Kongen maae, man ought
alderen ingen Frygt og Kiærlighed til Mænd, saadan
jeg mig selv ikke formaaer, end Gud overdøde
Sine Apostle bød at tilkalde at Cathedra, hvorfra Sandhed
skulde forkyndes, og Sin Lære gives nøiagtig
Act til videre at udbrede sin Forsamlinger —
Dette Emne var —

Om og hvorvidt Gud vil vor Christen Religion.

1) Forstaaes der vor Christen Religion ikke theoretisk
Speculations-Lærdom, da vil Gud ingen vor Christen
Religion — Dette Grund var at Matthæus,
Johannes og Paulus havde sin forskiellige theo-
retisk Speculations Mening om Christo —
Matthæus skal Kanten skrive saa Christi Miraklers
Kraft indfordrede omvendelig Kraft, og hvor
Tilbøgge var Christo en omvendelig Kraft —
Johannes skal Kanten skrive saa Christi Lærdom,
Mirakler tilbørlige og andre dyder i saa Lignelser,
og fordi i Ham fandtes saa sam i omvendelig nød-
vendig Tro, forskiellig saa Christum, som Gud.

Lille

Om

I Anledning af, at Dagni-Inspectionen for Balle i Aalborg
indbi nu indkommen Skrivelse af Skandse Forvalter Balle,
om sig iblandt andre Ting, at gjøre bekjendt med saa
vidt i følge nu gammel Skik og Brug aarlig forsamles
i Juni Maaned, naar Kornmarken er gaaet, for at
faae tvistbrudt, og for at optegne Mand til nødtørftig
Hjælp, Gjærdning paa nedre, ældre end ogsaa
nyere Skandse forundtaget, da de øvrige Dele vare
Inspections Dage ved i de nu mødte forbundne Distrikter
med næste Gangaang de saa ofte Forsamling, Mand
og Kone skulle møde ved Skandse Skole,
nordligste beliggende Landsby vorder.

Aalborg d. 13de Juni 1796.

Nic: Conger Balle

Ihr Jamm vig vogte gaagn vi Vorkommende Ihr
Balle Tid, vorat vi Convented i Aalborg, vnz
dog, saavidt vig Land vrvinder, skeer nu vnsten
gang, Land din om at spise for Jam i alle den
Tid Jan Jar vorat Forpaa Landet. Jnu sammen
gang, som var vi sidste Sommer at aar sidden
Forår vig inde Dom ved, og vig Land ogsaa
den gang tiggende Land vig for, at incommodere
Jam Land sin Bevertning ind os, vnn

Lie

Jm Jrom's Trane.

11

T. L. D

L. & A.

Circulation udgaaer d. 25 July 1796

1 Acta Synodal.
2 Kongl. Forordninger om Landt Visitatser
3 Skiøn for Skolelig Raader og Sagsigt. Plan
til Skolevæsenets Forbedring, at circulere til Provsterne
vedkommende for at forskaffe Circulationen mindst
mulig Omkostning, ikke Skal Storfor nødvendig
blive bestemt

Provsterne forsamme vedtagne Følgende
Forordninger med skriftlig Underskrift samme
som afgaaer med Landsbud
Til Landsbud 1 Exemp. 3 ß 12 ß
Til Gielstrup total forbrudt — 2 12 —
Til Rasmussens Løsavog 1 Exemp. — 12 —
Flight til Lund a 4 ß Lod 3½ — 1 — 14 —
Til Bolle total forbrudt
Samtlige vedkommende, da Sagen vel formodentlig
endnu ikke for Provsten Gudmundsen

Lund d. 2 Juni
Provsten

Ved Hendrag til Skolevæsenet forordnede
af gammelig Sædvane for mindst lang Tidsforløb
og andre saa gl. Sædvane Sager vedtagne, skulde
nogen endnu herudi til at tiltrænge vedkommende
Forandring, ønskede jeg ved Tilsendelsen,
da jeg med adskillige andre Sager vel afslutte kunde
Sammes Vedtagelse —

Modtaget d. 25de og bortsendt d. 26de fra Jensen.
Kom d. 26de bortgik d. 27 fra Vrg.

Kom d. 27de gik d. 28de fra Balle, som kom i Kirke, med Forslag, at indgaaen med en Ligskrivelse til Dr. Rosenvinge og det Danske Cancellie, at ansøge om, at maatte blive dimitteret for det overlige Convent; da det er ubilligt, at der er Lejlighed, som nærmere og til Visitats, og ansøgte Stiftamtmanden visiterer i Aarer, skal Kom kunne faae Bud d. 1ste Maaned, naar samtlige Convents Medlemmer er samlede, kunde det gaaes an, men ellers Maaneden, som andre Steder, og det skal ikke blive mig mueligt, at gjøre samme for nøie Tid en Reise, især paa de Aar, da Byr: Præsten ikke vil gaae til Landmanden, altsaa ikke kan bringe de mange litteraire Efterretninger, vi ellers kunne gjøre Stiftamtmanden, at ansøge.

" "

Kom d. 28de og d. 29 fra Vrg
Kom d. 28de juli og bortsendt til Byen samme Dag fra Winther
Modtaget d. 28de og bortsendt d. 29de
Kom d. 30 Julii, gik d. 2den Augusti fra Provst Saxtorph
d. 3die Aug og 4de August fra Pastor Olivarius
d. 10de fra Gjellerup d. 12 fra Skarildhede
d. 14 Augt fra Aalborg

I samme Dag, sagde en Ridder vor Forelæsning til Convents i Aalborg, for 24 aar siden, da jeg først prædikede, var det Skik at Præsten, og ikke Provsten, som prædikede, og sin Sermon Dagen i Enkelthed med alle Forsmaal: var det da ogsaa Skik, at mand om Convenden afskrev til Provsten i Aalborg: jeg troede ikke at have noget til Convenden i Aalborg mindre end en gang i Aaret

min kjære Broder S. T. Hr Balles Liv, da jeg
blev kjærlig imodtagen og vel bevirtet, agter nyttigt
kunne der mange vel ubelejlighed, af aarsag: jeg er ikke ny
gud for at reise, meerdre for store Selskaber mange, hvorved
jeg kommer til ret stort Besvær for Samme end Penge,
hvorfor jeg i dem forbeder og forvarer. Skal dette mine
Herr gjøre jeg, for min Person, Hr Balle skee kommer ud
at det er et ubilligt ønske for Præsten i Aaeby, at hand en
gang først aar skal forrette af alle Landets Præster paa
en gang, og ikke paa en Tid af aaret, da det just ikke er saa
belejligt at giøre tractement. Præsten i Aaeby som
for ham bekjendt sig dermed. en gang blev aftalt: at mand
skulle bringe Middags Mad for en af Bønderne i
Byen, som skulle stepar aar, for betaling, da det og først der
med. Dernæst blev aftalt: at det skulle gaae omkring
paa Præsterne, og Hr Provst Tank i Ronne giorde
den begyndelse og imodtog Præsten for sig. men dermed
ender store dem nye indretning, og som ikke længere
da vi først aar skaar skile Synodi, med videre, skulle om,
kring lie os, skeed maae vel falde paa, at forvolde: ei
ønske vi Conventen. C Clemens Præstegaard d. 17 Aug.

Broeder.

P. S. 18de bortsendt fra Sommer —

L. L. D.

Lit. E.

Om

I Anledning af, at Dagen Provsten St. Balle ikke kan indkomme Ønsket af Klaarhed forlan-
ger jeg ikke videre derom, at gjøre videre Skridt
i Sagen indtil Mødet, som er forordnet
i Juli Maaned, naar Anledning gives, som nu for-
uden tvivlsom, og som ufornødent Mand bliver fuld
Stil, Gjæstrum, kan nøies, ønsker derom ogsaa
videre skriftlig forandret, at de øvrige Herrer
Provster tage Sagen i de nu mødte Forbindtlighed
med videre Omgang af Sagen til Forsamlingen. Man
jeg dermed ikke undlade, min Høie Chefs, Hr. Biskop
mendigste velgagtige Tanker herom.

Odense d. 13de Aug. 1796.

Nic. Conrad Balle

Dem kan vi nogle gange i Velkommendige Hr.
Balle Tid, vore ved Convented i Haslev, mine
dog, saavidt jeg kan erindre, ikke nærmere
gang, end den om at hvile for dem i alle den
Tid jeg har været Provst i Landet. Den samme
gang, som var min sidste Reise til Haslev,
havde jeg mine Døtre med, og jeg havde ogsaa
den gang tilgrunde (Land) mig for, at incommodere
Dem med min Besøgelse med os, men

Tie
Fr. Provst Trane.

11

Haand, som nu Høkelig og Kosppital Mand, kom selv han
til os, spor vi begærte, og inviterede os, til gjorde
lougn Undskyldning, med Løfte, at aflægge vor
visite hos ham, om Eftermiddagen, efter maaltiet
men hans Høkelighed og ofte igjentagen Indbydelse
at komme strax, til Herr Haand, og vi fulgte
med ham, Bleve vel beværtede, tilligmed andre
gode Mænner, af Sam, som nu god Cleno Pater,
med bespærtede, saa vi vogtede ikke, naar
Conventet aarlig skulde holdes i Aaskier, og
mangden af Præsterne, afslagde ved samme Leilig-
heds visite hos ham, vilde han venteligt holde
Bisk og Klasselighed derfor.

Skulde Conventet ved denne Omstendighed ikke
og holdes, men maatte vi begge blive ved, hvad
vi, at vare bedst, at det skulde hos mandt
kom præderer, Sam Lunde sin ved blive bo hvis
sra en lang Vei vi nijsse til en anden Kirke
men vi den sted blive sammen, og præderer i sin
egen Kirke, og for sin egen Bekvemmelighed skuld
han vare valgt. Dette syntes mig, vare meget
fornuftigt, med at ham, Præderantem skulde vinde
undertiden sin saa nu ikke altsammen af Landet
blot fordi det var undtagent iblandt Præsterne
at komme, eller sin, hvem ordo nunc tangit
skulde modtage en visite af Præstestabet
med den Høkelighed.

Kjøbenhavn d. 19de Oct. underdanigst
1796 — Peder Sommer

Quelle bruit pour une omelette! Ja nu vidagt, Spillen Allarm for
at Maaltid Mad! Ej at Maaltid Mad nu ikke dog, som for gjerne Hjemvendte
for Balle i Aakier anledning til Hjemmet for Borchholms Lidtskab saa kjender,
mand Vidaadsyn, fjelde under fuld Hjemd for kort Tid siden cirkulerede
iblandt os; for at Maaltid Mad skjød dagne for Balle ikke i Betænd-
ning, at bekjøre sine Embedsbroder, der skjøtte Hjemd, som ovenn. skjer
sammen Hjælpsgjerne og Omsorgsfuld, saa tyrstende Lov og Moralitets
Forpligtende at overvinde Mode til Talenthed; for at Maaltid Mad
skjød maae nu saa mange Gange, ikke i Begyndelse ved Afskjedsmaaltid og
Forlovningsmaaltid. — Komplet taalt, nu dette for Balles Ordsprog
skjød nodes; thi at han er skjemtsom og vittig, har han ikke flere end
en Gang paa sin Hjemd, skjøtt at gjøre sig god igjennem. Men ikke ned
at han skjøtte ikke, og ej er skjøn ogsaa ikke, Hjemmen maae og saa ogsaa ej
skjønne ikke; og Ordet siger ogsaa som jeg: amicus Balle, sed magis
amica veritas.

I overensstemmelse med Danske Lovs 2-16-11 og 12. har Borg-
mesteren skjønnet at ansætte paa nu at dem bydende og skjønsomme
Eder skjønsomme Landets skjøtter i Aakierkjøbs Hjemd, som han tal han skjøn-
nelseligste, dem skjønne omkring med i Landet. Paa vidt jeg har dem,
ikke undtaget, har skjøtte skjøn, naar ikke Omstændighederne allerede har fundet
ikke, ved den skjønligste skjøn modtaget og efter dens overvundne ikke dem-
meldende skjøtter, dansk Gjæstfrihed, Venskab og skjønmodighed saa
fremdeles ikke, saa meget mere som Embedets Indkjøbter ikke medfører ikke
denne Fordring. Paalagde saa og saa jeg, skjønd Hr. Balle kjøbte til
Landet, vorde anbefalet Gjæst hos Aakierskjøtter. Hr. Balle saa
vidt ikke ikke gjøre dens Formand meget efter i Gjæstfrihed og god Be-
gyndelse, saa han endog skjøtte at omgaaes dem derved, at han gjød
den gjennemskjønligste og forbindtligste Indbydelse til skjøtterne og deres Kjøner
saa skjønd gjelder skjønker sig dem Adgangen i sine Hjemd, naar de mødte
ved Konventet; han saa skjønligt Rigtighed med andre sine Gjæster;

Jan Jans Overstub mere end taarnlig, bedre end Jans Formænds Forfatning selv Dumb taaler, og Aarsag bedre end Præstinne, Jans Hamre ønskede. Om Jan Jaget ønskede Ret, vilde gjerne ingen iblandt os, og om Jan skulde, end at give en Forandring Jord, Jan vilde vende ud opsøge den gamle Overretning, skulde aldrig Dumb fortryde negen af Jans Hamre, de gjalde Aarsag nekte og overst Jan lige sigt, Aarsag omgaaende Jan lige grundbarligt. Min Mandag, Jan skulde Jan er gaaet Jem til Ret Mand, om Jan ogsaa negensinde Jagt Ret for Øjne; Hi Jan tindrer Jan Jag, og Jan Aagaa ved sidste Convent tilsigtagne Undskyldning, og Nødvendig Jans Grunds Mandag Jætter Ret i Egnet. Jeg ønskeligt vare Jans høneligt privat Hjem for endnu Jordemoder nødvendig i et andet Land, Jan skulde Jeranlagt sig, og Jagaa Jan min Jamme i Jaaneland og skjænde den Ære til Ufortjenet Overhæfte. — Jans altsaa Præstens aarlige Forsamling i Jr Balles Gaard, naar Conventet er skeet, vedrørende Jam tiljuleaftn og tiljuledag; saa var jo Skjelden Jand nogen, og det stod jo alvorligt i Jans Magt, at afmelde dem Tjenste naar Jan vilde; jeg er forvisset, at ingen af Jas Lald vilde vove sig paa Jam, og ingen fortryde, at blive ved den Lejlighed ifærd bortstødt af Jam. Men, efter at Jan skal Jas paaviede Præstens sin Overretning, den at Forbinde dem Jammen, jo endog at anklage dem Dekan, er ikke nødvendig og nødvendig, og Mandag Jan Jas gjorde det paa, ugudelig og nødvendig Fornuftmand. —

Naar Jr Balle forslaar Conventet Gjennem, vedkommende Omlejlighed ester Omgang paa Præstegaarden, giør Jan dermed intet ikke, det Jas for Jans Embedes Ed for paa Landet ester gamle gratuleres, og til Dels overholdt. — Nu den Præstinne at Hr Provsten opfordre til, dermed at gjøre dets Landet tilbørligt, vil jeg og Jan Præsten mindre; dog, det forstaaer sig, maa at forgribe nogen i Jam.

Præstforsamlingen, som almindelig kaldes Conventet, er bekjendt i Egnen, den ogsaa er bemærket; det kan og der altsaa ikke undre Jo gjennem Pallen oplyst, om ved Præstegaarden ønskede tjenstligt Forretningsmaade blive den vel ugrundlig: er der antagelig Grund at ansøge Conventet og forny den dermaaden? — Jeg tro

man vil Eder imm Pagen rigtigst, naar de Eggte Mordbil
at Eyen ikke Eyne Valer om 2de Dage forskillige Provster Møder.
I 2 – 16 – 11. befaler den, at Provstinne, naar de skunde
fra Provstemoderne, Eller forsamle Herredsfogdinne, og meddele
dem Sagen paa Provste Mode forhandlet er. Det var i de Eider
fornødent, da de Mænd paa Landmoderne Eder forhandlet
mundtlig, og idem de rigtigst af Provstin til samt egen Efter-
retning optegnet. Jo Skrivelse forfattede Synodal Alterne skrift-
lig af Biskoppen Amenensis, og meddelte saadant Provstinne,
som, om muligt negst Pinse eyer at tilsiges, naar Mænd paa
Stadt, og Provsten Land Alteren cirkulere imellem Herredsfogdinne
til fornøden Afbetjening. Disse Mænd paa dem Maade de nyeste og
fuldstendigste Efterretning om Sagen eyer Landmode er forsamlet.
Se ydermere Underretninger er oprettelig og ikke nødvendig, den gang
ikke saaledes. – Ellers kunde de i Fremmet dertil befalede Herredsfogdinne
mode gierne overbeviste, skal der er ingen Grund mere for dette Ord
at forsøge. –

I den paafølgende 8de Artikel forordnes, hvorledes den
skal forholdes, naar Provstinne reiser, skulde de i Forgaarsmaal Artikels
Ordsprog Eksempel kunde have negt med Herredsfogdinne at forsamle.
At dette kunde finde Sted, og maaskee ofte kunde finde Sted,
ved vel ikke negtes; men at undertegne sig Artikel paa
den Begyndte Forslags Maade, vil jeg ikke paatage. Jeg ingen af
dette Landes Præster i de mindste skulde negte Indretning, den nu
begynder til Overbevisninger, og forsamle Herredsfogdinne der, eller at
Forsamle sig Bestemmelsestæd, Synger og Kalmer og Jern og Ordene,
som nogen Omsorg eyer, jeg, for min Del, sikre ingen Mangel skuer.
Men dette vilde jeg ikke, at alle disse Forslag kunde gaae
eyer opfyldte. Nej, naar Omstendighederne giorde det formodent,
at nogen Herredsfogdinne Mening og Efterretning i et eller andet Tilfælde,
den anden eller kunde tænke Ofte, eller ikke begyndt eyer Forslagene

3 B

imellem sin Kunde afgiver Vidnesbyrd, og sine Ytringer in Corpore Criminis anses fornødne, maatte Forsvareren forbeholde sig at melde — eller i sin Tale, naar sidste Vidne til sin Eeds Eed, hvor til han skulde vorde pligtig at indfinde sig. Da de Commissarii Forretninger for denne Sag vare allerede med Begyndelsen i Rimme, var det ret det begyndende Vidne. I denne Egn, hvis Beskaffenhed vistnok for mange Landets Dele, har dog mange Landets Skikke Vaner og Indretninger hvor til Sagens Natur Logie og Ordning, ikke stemmer at falde Forsvareren besværlig; og Rigsens Advocat vilde under sin Rimmes Sagens Gang vrage vore Øjne, skiønne han vilde naturligvis Commissarii Beskaffenhed, og andre forrettende Acteurs Kunde ynde at der med det samme indrettet. — Alle andre Forventer ville Forsvareren Langer Sagens gierne undskylde. —

Hvad ellers Generalitæten af Forsvarens Sinde det mere samt, Sagens Natur og ville anses for: at forsamles ungang aarlig Lov om af Herredsfogderne for at Høst og Vinter og Sommer; thi Lov og Gilde vilde nødvendige grundsyngte og Lov Samtaler, og Klimaet saa ikke Sommer Samling efter Regn, men det man ellers Vinter Vejrlag, som jeg intet dermed, og man begynde for mig Syner man ikke, om det saa var sig mig selv, med Sørgelig Skal jeg med Sage og Vidner anføre saa got jeg kan, ikke negen Eed at bekræfte Sin, eller bekiage mig Sverger. Ellers gik i saa Fald Sinden en bedst Herredsgiæst fra Nabo til Nabo, Skaf ordnen ungang saa en Forsvarens eller nær Sinden Skal, Sinde Sin for der den Gang sindet passelig ud Dar gaar afsides Fordie. Begyndte man Sagens i Vester Herred og gik Nord om, sindes Samlingen efter 15 Aar i Nakskovbye, og sinde Sin Eed Sagen ved Sr Halle, om saa ind da Sinde Aar, Herredet og Forbindes sin Forfatning og Sindsmaade. — Halle den 28de Octobr 1796.

Melbye

Jo nist falske mon at Sanct Jens for at praadtne brud,
som jeger mon ondenker, at Mon mærkist, at kron for
gort Jerzijo til Jo Jomfrouen og tilkommende Sud, for-
sinne Jingre en Jiffelen Forbrudse — Dogen i sig selen, som
enne Jen Balle Logn, nemb, at Jesperen ord alle aarlig
frieb i Adsirke, Logn ind i Jesperaarden; m, m, nogsom
for idem, som nden Forbigelsen begyndelig for en Jund, da,
at Jig Jal bringe Jenn ogn ord, er nforsmundt - Jog
og under medrig Jenn Entrogsat Jesperfornelingen
for Jesperen Jen Jomn Dgn drendt - Jnen Jenn for gan-
Lagt, alle Jalozzer Jesperen ogn Bjerk, nden Jen Jen-
Jaar en Jund indbigte mig, Jnen Jog Jen for Consule-
ret Jin Dommerlige Forfatning, og ord under Jen for
Jenn til at bringe mig alle ille; og nogr Jog Jomm-
Jen Jog aldrig Jnomn ogn, at Jen mig bringer Jig omm
nden Jkomdrage, alle Julch at Jagsak Jrigsbrudt og Dgn
skindt for Jig, Jenn Jen Jnen for Jommunalt. Jog Jo-
gribne Jalle ille Lut, Jnod ide for Dmegnt Jer Balle til
Jnen Jiemgaans brudt, for at blimn for Jesperabuten Jom
ling i Jenn Jaard, at Jen indstrenke, Jomnden Bosgrening
ogn Jrigsbrudt Bjerke, Jenn Jomnordentlig Jesperabuttmas
Jenn Jaufert Jenn, og Jaas at Jnusen til Bisgaarden, at det
nuskin Jesper nnde ondern maatte ogsmnd, allen og Jaale
Jes Jomnbinden, at al Dmigen Jesper Dgn Jkal i de mnd
Jmdell Jorbinden Eidjentes. - Jog ensker ille Jnod Eid
gientes atte Jnodk for Jomnrett mnd Jig, de nd Jnen Dpsta
mnd for Jer Balle, mnd for on andre - Jesperen Jtabl-
mnd for nogen, Jaa nd al for at Jesper, Jenn Jom
nn Long og Dpsindlig Jog til Dommelingen Jtabl, Jaa nn
Eid. Ja Jig Jenn Lisbrudt nok Laadk for denn Jkall, og Jesp
Jesperabuten Dommeling til at aarlig Jndbl i Adsirke
Jaaer ille i nogen Jorbindelse mnd Jesperfornelingen
i Jesperen Jmdk; Jiin Dor gjm Andesning til nden,
Jnen dnd er aldrig at nødmendigt følge af Jin: at Jomm

Jeg ser jo Forskjel paa, enten Jeg vil Jesum alene ville,
og tillader ikke Jesum Overhovedhoved for mig, men Hospitals
Etat, Jeg har givet Ønskelyst fri Tøjle, da Alvidenhed
er Jeres Ord lid at imødekomme de Forventninger Kristen
Jeres Sjæle maa Jeg Indrømme vi maaske overlige
Jesus Forbrydere Begreber, de Sjæle Depraveres Jeg
Forskjellighed, alene og alt overlige Indre, de vi Grønsalt
Jeg Ven, og ikke gemme Bekjendt, Ogsaa - Fælles mine
Tanker, Jeg Jeres Bøller Jesu Kristen Ligemænd
Jeg Jeg Ogsaa maa at indrette Forskjellighed, og Ord
ordner Jeg Jeg Ligesom. - Hvad vi overlige Jesus
Vanskelig - Da er Jeg at Jesus Tanker, Jeg Jo Selvfølge,
at vi, mens vi Jesus Jesus Ligeledes i Jeres til Grønsalt, Jeg
Jeg vi Ord er Jesus Jesus. Hvad de passeren ved Jesus-
vandt Skinne en Jesuitisk Communicerer - Ikke alene
Jesus Jesus er Jeg at den Jesus Jesus, at vi Jeg Kristen no-
Jeg Kristi, og Jeg Jesus - Jesus Jesus ved Jesus-
Jesus Jesus, at Jesus og Jesus ved Jesus
Jesus Jesus Jesus Jesus Jesus Jesus Jesus Jesus Jesus

Provsti, at ogsaa en saa Lov gjennemgaaende Skik, som skal
Lov maa vorde mere Lov sige, at den ikke for gjorde Indskrænkning
til nogen Ejendom, synes at vilde mere Forandringer sige, end
ønskeligt Syntes. Skulde derfor den skyldige afgjørelse Landmænd
nige ord. at alle aarlige Indkomster skal udbetales, og ikke ogsaa
ogsaa blandt dem, som ønskede det, og er det mig bekjendt
meget enkelte Sognelinger findes i Amtet, saa er dette maaske
sig, at ogsaa disse Sogne selv, eller og afgjørelse Landmænd
Forslagene, der ikke skal indvirke Tvivl om afgjørelsen,
Sognene, hvor Tvivl skulde mig til, skal jeg med
glæde og fornøjelse svare den: Tilbage, at Sognefogden
er gaa den dygtige in officio, eller og Tvivl vilde gaa
den Indvendelse ogsaa for Indbyggerne ikke.

Ostrup Præstegaard d. 1 Novemb
1796.

J. Klarker.

Provstmaalene, som ved sidste Convent blev forelagte af
Byen Vendelbo og i C. P. H. Provsti Kanter Circulaire
Skrivelse til Præsterne, var følgende:

a. om det sidste aarlige Skifte Convent skulde finde Sted og hvor?

Svar: jeg mener ikke. Thi jeg finder gjerne en skriftlig og
og bygelig Undersøgelse i omtvistede Tilfælde ved Lov Aarene
2 Bog 4 Cap. 6. 7. 8; hvis Tilstedeværelse da ikke 2 R. 16 — 8 — 2 nedlagt
vare saa Lov nødvendig. Og saadan kan da gøre vanskeligt at deliberere
b. Hvorom det skulde indbliver, om det da skulle Circulære afsendes Tid
fra den dagskrivelse i Aar, og skulle da Ordinationen, naar Embedet
kan paa Landet at erfare.

Svar: Jeg mener, at den Dimit tager sin Tour, som det tilfalder
og saa gaar fra Vendsyssel til Østerjylland og Nør om.

c. om Convents skulde holdes for Landmænd, som prædiker?

Svar: Ja, thi saa vores Sædelighed fra Skrift, og saa fare
om Communion Klædevæsel baade i og uden for Kirkegaarden for
at undgaa Indbildskhed. Rødkjær d. 8 Novb 1796 Vindelev

Niels Thrap

Den Ting, den har Grund udi Lovene, og under Dannr Syge, stræbe saavidt muligt re at opnaae al Enighed Herrer Dijmurere, Gudsdyrkere og Menighedens Lærere, bør og skaae urørt enhver for sig Gienstand: men saadant, troer jeg, ja det er saa vor gamle Convents udi Roeskilde; og alsaa vil Skuldingen strax falde igrunden, den; den bør forkastes.

Fremmere at endelse Enighed holder jeg for overflødigt om ikke formodentlig for oplyste og indsigtsfulde Mænd, der ligesaa let kunde øine Bibelhovedgrundsetninger selv dicte for sig: Dette Øyemed, gaaer baade for Skriftstabet, som og for Menighedens Mænd, som saaledes selv, naar Talen, som holdes, er klarere af en fuldig Tale vordet, og ikke taget fra sine Forfatteres, og, Guds Ord! malede Billeder omtalte Sværer, med mange tildels øine-bedøvende Ord; thi da bliver den saa langt overflødig at den mangler mere sin Grund baade Lærd og Forstandig Ord; med videre, den rettende og forklarende ved Anførelsen af en Gud Tale, da en Guddelig Taler, som skiedt ikke uden Fuldkommenheder, dog sine Steder see mere Aarene, eller ved at oplade andre Skrifter i Sammenhæng følge sine egne. —

Conventets Herrer gaver vist ofte ved sidstmange Gange Skuffet; og saa for dette Stykke at man altsaa bør skiule sig for saadant! — Man fat sapienti!

Jeg tilføier strax den Skuldning, som er Indholdet af min Mening: Man bør ikke afsige Conventets Dom, uden —

Hvad Forholdet angaaer sine Samtidige, bør Selve, er Gudsfrygt og Samvittighed, som jeg sine har gjerne mine Herrer Collegers; det kunde herved synes bryderligt endelig at Selve udi Roeskilde-Byen, da skulle findes Mod Dagelige mangler Folk, der go baade Gaar Vilkin og Gaar at gisne de vejledende Fædres strænge Forordner Forfølgning. Skulde det imidlertid ved Pluraliteten bestemmes til at circulerende Convent; og Selve saa den der prædiken, skal jeg med sand Fornøielse bestræbe mig for at kaarde og ydmyge mine Herrer Brødre med det formodentlig

Ordre Biskop
til Roeskilde
1796.

Lignedom ogsaa bekjendtgjøre, om ved Taare i min Magt; og nu
vil Gud give Du Forlangte ikke. Jeg
Peter Laursen Hedegaard den 17de November 1796 ydmygst

Den aarlige Generalforsamling i Aarhuus, som ved alle nøie Forbindelser med
Omgangelse i Hedegaarden der, under vore Forældre gjorde, og Landmænd overgive
Universitet. 1757. var jeg med mit Fader i Byen nærmeste, da der var Convent
og mødte mange Del: af de Gudskjendte og Fædrene Handel i Byen
var Forbi; Ord Fædrene Lord Jens Brandt for Stad: Christiansens
fr. Hr. Bernholt, Mahler, Monrad, Lyhn, Steenbeck og mit Fader.
Hr. Hjorbek, Hjorth og Selv, mon blevne Hjemme; da var
mit ældre Faar af Fædrene for Hr. Carl Hirsk. Hr. Fædr. Jens
Mesters Fædre Familiegrav at være til mere Forvirring i Kirkeb.
og ved de Gifter, med Handler; blev de Fædrene, som indfandt
sig ved Convent, Armodt for Dagl. Peder Dam. Siden blev af
Ved Convents bekjendt, at Fædrene Hellen ville være
vise Jer Rabber til Rabber, At var ved i Aaret 1757. at der
var Convent i Rønne. Fædr. Jens Blev Sig og dette 58 Aar der
oplæste Du Testamente. Da Klerke Aar mere jeg var dreven
var jeg i Aarhuus for at sørge og Lære af de vise Fædre. Jeg mærkede
at vi skal af Fædrene ikke skjule for Fæsten i Aaret; mere skjult
for Hr. Peter Bohn, v. Dam, v. Skeden-Selv Hr. Jesper. Siden jeg blev
Præst saae jeg mere til ved Convent i Aarhuus, og i Blev 3de
Gange reiste samlede Aandelige Skjøt i Hedegaarden. Altid var
Anskjøt. for at nyde Du Mærkning i 15. Du mærkelig i Bøger, og
Du Morgenstund i Skjøt, som skjer i de Aandelige Skjøt, at vore Aan-
dagt, og Jeres gjensk Andagtning til dette Barn, med Forældre Pligt
Jeres følgende Skjøtmaal: 1mo Om Convent bør afholdes: Mit
Svar vi ofte Corpus Evangelii, og Aandelige Mangfold. Skjøt
at Forældre med Jeres Aandelige Børn! at Jeres vi nøie Kaldet, Jeres
Skjøt mere til Skjøt- og Forældre — Jeres Børns Børn:
2do Hvor Præstesamlingen skjønne Billig Brændevin: mere
Billig i Aaret — Den Fare vi Jeres Rabber — Alle Byes ind
Skjøt Præst at Embede — Aller Selv Jeres Børn Jeres Jeres-
Mit Svar vi: at de Billig maatte Byes til Skjøt Aandelige Børn og Børns Børn
Aaret Embede Aar Jeres Embede, Byes til Skjøt Aandelige Børn og Børns Børn
Billig i Aaret med mine Skjøt Børn at Jeres Jeres, Mit Embede Børn og
Byes Jeres Byes af Skjøt Børn Jeres, Byes Børn Jeres Børns Jeres Børns Børn

Aarhuus d. 18. Nov. 1796.

a: Det fornødne aarlig holdte Prøste-Communi bør meddeles, som nu For-
=anledning, der altid, især for de Fattige, kan være nyttig.

b: Communitat bør aarlig holdes paa det forordnede Sted, nemlig i Maeskier,
som nok er det bequemeste for alle.

c: Den, som Kongen tilkalder, prøderer i Maeskier, hvor Communitat
holdes, maa ——— han bør prøderen evangelisk-christeligt til
Sand Opbyggelse.

Hvad Samlingen ellers Communitat angaaer, for-
bliver alt ved det gamle, som jeg har sagt; det vil bedst,
naar man finder Stole omsorg, at antage en eller anden
dertil dygtig Mand i Maeskier, som for en billig Betaling besørger
hele Selskabet, hvortil enhver Præst maatte have sin Andel, en-
=ten jeg nøie allerede, dog ikke over den Rigsdaler i det høieste.
Paa disse Maader blev ingen Ting tilbage at besørge uden sin Tur;
jeg skulde have nogen Anledning til at betage sig, da Ulejlighed og
Ulejligheder vare ligesaa fornøden paa alle.
Ved Prestegaarden d 29 Novbr 1796. H. Olivarius

a) Hvorom nærmere bliver der ikke nødvendigt at tale, da Præste-Conventer
neppe mere i nogen Egnethed findes, hvor de for Landets mindre Indbyggere
med omtrent den ovenfor, nemlig engelske, i Sæt ikke de dem begge
de Fordringer ikke sig selv at underkaste dem, til hvis Forsømmelse og Uvi-
denhedsmulighed, - "thi dem med Grund" der kan dem ikke Hensyntagen paa
den Veg paa Sæt taale, som mere mellem sig selv paa Engelsk tale". Landsbyen
vil mig for ikke Forbindelse. —

b) Hvad det meddeler, hvorom jeg, at der burde gaaes Hjemmesyge ved Nadver
for de have, og som de Fromme længtes, som at Forsømmelse ikke skulde under
den Communi, skulde der altid i Landets Præsters Hjemme Landsbyen
ikke dage Communi Nadver. —

c) Den Mand som præsterer, bør den Dag være Præst for Communitat og
Forsamlingen. — Ved Prestegaarden d 30te November 1796. H. Olivarius

Hvis spørges, som af Communitats Lovs Anledning til at skiffe om Forordninger,
medfør- og bygger, i Synodalis Protocoll. Dette som ikke Tvivl vilde forvis
nu ophørt Klage, ligesom Grav, hvorom Mon taget i Consistorium Aar
til Hjælp: Hvis Mand der Lemen til Consist, hvilket vanskel gudsfor,

Haanen Forstillingen formeer vanga i Troen. Det er nødvendig at du selv-gjør den Modstand. Esi, Vi savelli sidst skiz sordanne nutrum at skiz allene Kvinnig: Lyckelig. Mon, skad Vi en Klasse undervise om at skiz og sk andre, sk Vist Ski, at Vi skal saa beholdt — Det er no for Barnskirkelsed at gjø, mon, at du mudne se: sin, og at Vi Lunst forsøn ok sok dig selv at vanga annen. Brent ok Arsen, saa skig som muligt, sk Vorden, eller som selv snart til ok! Vi tror paa Gienen, skrudi Gud Rabnabarsin saa vorn saa tykkelig, og med saan same Gienen forlost ok fra den Onde Gaand. Man sunt sordanne en for, sinke og vildfarnen — — til allsaa Brodr: at Forvalgnen blir uden. Aerlod, og sok Daanlab ved offentlig Bekræftelse Bedemodelig og skriftl.

Naar saan disse Lunskibter fortgates, Lunk vorn legsaa ogsaa; skiel: Broder, fegir Eskrivt sok Evangelisten Apallo, at vorn ogsaa Negotiant, vas; Esi man bør betyar sig af alt (Gud man sorer) og udlast Kraft sok Bøn.

Fegstemmer for Daanmark Ogsaa. Kald sk skemod ogsaa Klarlighed vedli, vas, vi gy af den Mening, at M ester Deres Bud sinden, at regne fra den Aldste i Kuben sor paa Landt.
Kjøbenhavn den 2den Decbr 1796. C Wilhow.

1 Danmark ønsker sig vedvarende Fred;
2 At dette Ønske Broder mod gode Venner og Naboer
fornemmelig Nassau-Usingen kunde sig billige
3 Gik den hele Verden vel — Samlingen ikke vorde
Skjern Morgen d 16 Dec 1796 C: Gode

At jeg, i min Skrivelse i Circulairet sidste Gange, ikke
Gamle allene kunde have mindste Tvivl til min Herr:
Enkes Læsning, Forstand og Klogskab, med Hastighed
Omgang den Tid, at indsee. Jeg Tvivle mig for nu
andre Tider Samsvar, og nu ikke mulig anstrænge
sig, at jeg Tvivle Grund; Skulde jeg nogang, saaledes
jeg skal opvarte, forelægge det Skade i min Magt,
vil søge til, i Ærbødighed, at Enkegrev "mine
Lidelser paa Bornholm"; da skal jeg andre Steder, som
jeg altid gjorde, samsvare Samtale med Enken i sin nøgne
Magt, og Samme som Samme altid lidt sagte
rist. Imidlertid vorde det mig tillads, angaaende
Comentet, sor at ytre følgende Tanker: at det maae
Te vandsaare; at det mueatte vorde Aar Legende, nu
Sur i Bønne, eller i Clemenser, da jeg, som det
der ofte Tider da skal gradise, Salt Tænder, at
gradise, til min Forundring, i en Grammed Tid.
Det gjør mig ondt, at mangen af mine Herr: Læsere
have, med denne Anledning, giort Tids Tvang, Tvang
med usømmelig Ytring Kunde Forfatter paa nogen

eller Mistanke om Skattrangsel ogsaa. Hvor du vogter vinad din Broder; ido fuldgiør dit Kaldsembede tro og omhyggelig; oplast dig ikke til Dovenskab og Sovesyge; vogt for stadig for Øie dine Hyrders Forsømmelse og Vanhelligelse, saasom dine, og ido tilbyder dit Hjerte dig ikke, at forsage magten. At Hr: Melbye, som vandt Hjerte Aabenbaring, for og her, mindes jeg, at vaare Hr: Melbye, Forsamlede jeg sammesteds til jeg kjendte Mandens; men, at Gud for vedbelagne milde nådes Skjæbne; at Gud milde Skjæbne dikkede for Frankrig, for romerske og danske Mord, vandt jeg ikke, at forklare, uden at minde Dem der mindre Gud dyrket i Skjorstenen. Hvor Sørgelig Mindes du ikke, Brødre! Herren aabenbarede dig sine Retfærdighedsgjerninger og Kjærlighed; men, du har stod du og vaagede under Løgnens Fødsel, vinde din omelette. Det maatte Gud kjende Hjertet, at Gud udkommer for mildig, for Kraftfuld og Almue-lang nu Forklaring, som Hr: Melbyes ord: "Du har vel jeg Gud Mindegne, at aabne Øiet" Luc: 6, 42. og sætte dine Ord: "du Hjørne Skalk! drag først Bjelken af dit Øie, og da skue du saa til, at udbrage Splinten, som er i din Broders Øie". Ved at Gud mælde om privat Synder for indbildt Samvittighed, etc. Faldt mig i Hu, om ikke Apostelen: mulieres taceant in ecclesia, Kunde tale den saa Tolkning: Melbye Hold din Mund, og Skynd dig ikke i Ting, som vor dig aldeles ukjendkommende, og Hvad sig om" Gaaer den Kristne Palinodie, Kunde modsie" sine Ludere Gerninger mig Gud til, ved den Mund, som, i Sandhedens Dage, vorde Hjertet Gud for sin Enigbaarne Sønd, Gud Skjold vinde vor mægtig Fiendes Mund. Dermed jeg den Dag, at prædike til Convent, Gud Bønder Jeg mig Hjemme til, at lade mine Prædikener Trøste, den pastoral-Cadaver til Skjøn Mødre altid vil Skam de mere vanhellige Hjerte.

C: Th: Balle.

Aakier Præstegaard
d: 9de December 1796.

Lit: C.

Efter mein skenkan Cor Gommandet nadblimer, mum skiftan
mino Goeder i alla Landsk. Kirkog, saaedes at Seidsmen bar
gjuder Jordsen ofver sig Enbarden saa fremdeles.

Vitn Carsten Thorsagaard

d 14½ Dec: 1796.

Jeg.

Iyard Sy: Fog i Nielarskier ermyder saa sagt, som jeg i ack
gaaende angaar mnd.

Jensen.

Westermarie Thorsagaard
den 16de Decemb: 1796.

Kl. D.

Kl. B.

455

Inlevererdige Hyagleder!

Hr: Ernst Franke!

Af Lovlig Mads Aktene finder jeg, at De for-
anlediget mig til Publicisteten; imedens
Sagen stod jeg, blot fem Mod Mennesker,
uden Kærlighedens Lov, stærk mindet:
Først at blive advaret om, at De ville
ødelægge det, eller at De faaer den mæd-
dertil? Dog, dannet jeg i Forglem-
melsen, at Dannen det om gaar, at
Lauben ind at Kunstneren. Jeg kan
ikke i disse Dage forlade mig paa
Dem, som ligger i Forfatning,
eller Gud jeg skal straks fremme
de sidste Expenser, som jeg formaar endnu
mig at vide; fremst: om jeg kan komme
ud til Lørdagen kl: 12 Ben Augusti,
at undsende dem, og om det Penge
Hr: Brandt til Lov det forrige Aars
indlagte Gage maaske gælder til
precise Mikkelsdag, da jeg aar-
lig Ferie, ikke mindre at mødes Dags
Debitor. At jeg ikke kan til Hr:
Lyche undskylde, da jeg ikke vidste,
der var Auktion, før sammen Dags
Aftenmiddag. Ærbødigst

P. Balle.

Maleier Hrg: f: 29/8.
Pelg 16/9 76.

vertatur

Den modige Constabel ikke taugede at paaminde Debitor med Michaëlis en pr. Carlan worst Laugmandstid for sig selv, ikke at oppebie Forfaldstiden – Forfatteren straffes til nærmeste Civile Retsdag Terminer ad Thisum til nærmeste Civile Session ikke Carl Skilling – Og da Sagen altsaa selv kom, at forkaste Indstævningen paa mangelfuld Executions Forretning, ved hvilken jeg ikke kunde erholde Debitor, og ikke fuldkommen Efterretning om hans Boe Circumstancer, saa Creditor Hr Constabel Hald kunde skaffe tilveie, forvandlede Sagen til Civile Jurisdiction da Resumptel talen om nærgaaende Omkostninger vorder at erstatte af Debitor

Rønne d 6te Maj 1797 –

Ch Evans

Lit. Q.

Da Professens aarlige Convent var forfalden, som
blev for sin Grund dagfarne Dag med Gang med
Landkrabat, staar det ikke i min Magt paa nogen
Haand at afkaste det, og for Dalles Vedkommende
Magt ikke det Skjønne at vinde aldeles ube-
kiendt, dog giver jeg mig den Ære i Dag, som
Pligtskyldig at bekiende det aarlige Convents
Sidebygning d. 21de September forrettet Commun,
munden, som for den Gudstjeneste forrettede Gudstjeneste
ved Pr. Wiinblad, og blev til Convents Ver-
ber Statistikebiis, andrapped for jeg aldrig
mindst, kiender bigger end mindst Hemmelighed
Convent bestemmer en saadan Dieta, efter Dalles
Convents nogle Skrifter, den til Skjønne
Hans Convents Skal efter Convent bygningen med
Dørene Consorter, hvorfor dette jeg mig paa
Lagte Visitats i den Dieta den dag - Selskabet com-
mer jeg ikke Dalsfornøiede allerværst, ikke
Een mindste Gang for jeg med dagligt min Kone
Pris Underholdt for bord Hand, skiønt paa Pr.
Dalles Krone ingiuntagen Indvielsing, allerede
var jeg Commen gandske Taus og Sadelsfor
fornøiden, men ogsaa de forgaaelse mig af Pr. Dalles
Gudsord som Hinsbergs Kirkens Stand - / Jeg skiøn blev ofte
mindst og giorde, om Convent kunde ønskes Hoglemuth
at det var Lyst, at det saadan for Mandan, som gode ikke, end
at det var Lyst, at det begyndte for den eldste, Pr. Prahl tilbød
i sin Indledning Skjønhed; Ventilationen blev begyndt

af Fr Balle, som sagde: Det var dog illum rangerig om
konst, og Mr Meyer en Komedie at se Brodmun
for mig - at dette var en Komplement, som jeg fand, at
Fr Balle var forbrydet, kan ikke skrives paa min
Regning - da denne gik dan for Resultatet var
vor Sand absurdum tydelig nok af Hojan
saaberg, at han blev Justitsraad som Kastet
og Mr Meyer Brodmun Faustrup skal indgive
Komedie om Conventets Egtheds, naar jeg
kan det skee tage -

Satiren om Mangel litteraire Kjendskab som Ba
le i sin Prosperitet havde, kan ikke vel skrives
videre, som ikke vil falde alle med god Tagt, som
den Portalkam tilbage som altid vil gaa
Landbrugh, da det jeg ikke kan opvarte ikke til
at tro, at Prosten skal vedkomme med Conven
tet forskille en Capuch Stois; men Elev over
=lader jeg inden Komedie til Portalkam, og
villig vigen som skal -

Ch Frans

Lit P.

1

Dr.
Herfra Gud hjælpe mig jeg bestandig til at
visitere i følgende Orden paa efterstaaende Dage
Søndagen d 21 Sept br — i Klarebjerg
Mandagen d 22 — — i Sct Peders
Tirsdagen d 23 — — — Povels
Onsdagen d 24 — — — Nøs —
Torsdagen d 25 — — i Sct Hans
Fredagen d 26 — — — Westerhavn
Lørdagen d 27 — — — Østerhavn
Søndagen d 28 — — — Østerlars
Mandagen d 29 — — — Nøs —
Octbr.
Tirsdagen d 30 — — — Sct Ols
Onsdagen d 1 — — — Hasle
Torsdagen d 2 — — — Sct Clemens
Fredagen d 3 — — — Nyekirke
Lørdagen d 4 — — — Westerhavn
Søndagen d 5 — — — Nyelarsk.
Herfra Gud hjælpe mig forrandre jeg i Tide
til mine Hjordes Forbedring fra Maaned til
Maaned. Se Fanden og Sk. Thorkild Barmhjertighed mig den
Kongelige Faderlige Naade mig og Sk. Balle Forbønner
til Gud mig hjælpe, Naade mig selv og alle Dage
vor Fra Retour — Visitatsen begynder d 19
Søndag og ender d 28 Octbr. Fredelig Forsamlen
ingen Mandag Formid.
Herhenhørende Bygninger Reparationer gaar Prosten paa
Samt Bygningen Formelagde og Sr. Laurs Hjemfa
ringes Maaneders Commando —
Ordsagt
Christen Frans —

Jeg troer at ingen vil mod Hr. Balle kunde skee mogt übehagelig: at
vare Mand allene skal bære Byrden for samtlige Forbindelser, og
jeg er og forvisset om, at ikke saadan vorder tilfælde, naar man
saaledes veier Hr: Balles liefortrædelige Maade. Jeg er dem,
som med ikke Conventet saaledes gaar i de Hr Aar jeg har været her paa
Landet, og ikke mig allene, men min Kone tilligemed,
som altid med ikke Godhed og Høflighed har været der, har Hr: Bal-
lé saa ilde modtaget - for Skiælet kan vel dog vel saa
vel ikke at giøre mig i sit Hus uskikkelig Uleilighed,
mindre - dog maa jeg tilstaae, at Tractementet, især
god og ærlig var ved Hr: Balle ved vel altid saa
lidet mig Hensyn; med ikke Fornøielse, at besøge
min Nabo, som jeg skal holde af min Embeds,
skyld vel - at spise ved Bord af mine Embeds
Brødre, saa vel som Fornødenhed, ingen forlyster
og ikke Fornøielse skee, skulde jeg dog ogsaa saa vogte
mig, naar jeg ikke kunde saae formodet: at Hr: Balle
for trod skyld ikke vilde for os skiule sine sande Meninger
ikke allene for os skiule sine sande Meninger om
vogne Ting, men Strax, paa Litteraire Samtaler om
ikke, ikke interesserer os som Ting, burde skiule Mei-
ning jeg kan ikke vogte: at Indskudt paa alle
Klauler kie at kunde ellers Lovlig skee; de ille
ville kunne Lovlig. - Dette troer jeg at kunne sige ikke
vogne Fornærmelse, og maae kunde jeg lade hie
Beskyldning af de sidste Ord i Hr: Balles Anmærkning, som
paa Skrift i Retterstad, med jeg Sandru en Sag ellers
en Profit kan faae ikke ikke, jeg ogsaa at faae, ikke jeg, som
nu ikke vilde, forbigaae ikke med Taushed. — Forøvrigt
jeg med Fornøielse: Quadrum Conventet skal være med og cirkulere, de
jeg med saadet Fornøielse dagen min Død - eller, om man saa behager, at det skal
opfares - Min Mening er: at Conventet nu ikke ikke at skiule - og skal mine andre Hr.
Embedsbrødre, ikke mindste de kiære af dem selv - ikke og saa Jensen. —

Kjøbenhavn d. 31te August. —

i Kalstorbar, hvr: Jensen Amtmandsring findes sig vigtig
at Kalstorbar, med Conventet, vilde være umuligt passende,
siden det Lustad at Præsten allerede; men, jeg giorde
alstid meget af, at jun Hanner saa mig, og altsaa
undskyldte det mig; men vi gave vigtige undskyldes.
Men saa giorde Lægindelsen mig, at ville hilse
den stolteste Balle saa snart fiksta Forretning
og da jeg ikke var indbuden i Satiren, saa
jeg den fine Jomfru-Krog; men, jeg saa mig
Jeng saa alle gjorde den Ære mod mig selv, ikke
at indlade mig, uden Jeanette Nødvendighed, i Jam-
mer-Krig. Hvad af de hvr: Medbrødre var til
convented Lader mig mig Dorte Norrodsha
til Middag, vil dersom gjærne mig nu fand
Jomandsha, jeg ansaar det saa Dennis Jore
Hemsted, og Ender forvrigt mindre at maatte
trave hvi, den Hyklerie og Complimenter saa
hindret mig en Dame i — nu gjorde
Ender for min Fornøjelses-Maade. Balle.
f: Aden Septbr: 1796

Jeg har ikke Ender mig at ledsage vedlige, og Ender mig gane
Landet i Forvirret Orden — Jeg vil dog vove at sige, at Præsten
Ender med det Forbaan Allarm af Landet Ender mig ikke selv
Præsten — jo Jeg Mening Hvad det vilde, skrift de Jeg forsikrer
Comtoiret ikke ligger ikke Landet Skadet af alle — Jeg Gud bie
gentlig Ender mig Landet Ender vel Ender Ender — men den Ender
Comtoiret og ingen Ender, det Jeg ikke Ender Jeg forvrigt
Ender mig Ender Ender, det Jeg ikke Ender Jeg forvrigt
Ender; det vilde, efter det Ender, at Allarm vilde forsvinde end
Jeg, men ogsaa Jeg Jeg Ender mig Ender, at Præsten
Jeg ikke Jeg Jeg — Jeg skal Ender af min Ender
Jeg Ender Ender Ender mig mig Jeg
Jeg Ender Ender 1796
Skibsstorgaard 1/4 Sept: 1796 C: Gad

Vinstrup Gud for Jeg at Ender Ender Ender Jeg — Ender Ender Jeg
at Ender Jeg Ender, Jeg vandt og Jeg ikke Ender, det Jeg Ender mig;
Ender Ender Jeg Ender, Ender Ender ved Jeg og Ender
Jeg; Endelig bliver det Ender: Jeg Ender at Ender og Ender
Ender, det Ender Ender det Ender Ender — Mon, efter mig
Jeg Ender Jeg Ender vil Ender. Ender, vil mig Ender Ender Jeg
Ender Ender Ender Ender. Ender Ender Jeg til at Ender Ender Jeg Ender
Jeg Ender Ender — Hvad Ender Ender Ender, det Ender
Ender Ender. Ender Ender den 5 Sept: 1796. C Vinstrup

Med Hr Provsten Hr Broder Jensen og Dog skriver jeg disse Gienboer for at
saamelde Dem velbekomme med vedfølgende, og ellers forsikre om min
ligesaadanne og hvorved vel følger billigst, at velbegjærede med Broderhilsning, ydmyg
bestandig Tjener for Dem paa vore vedkommende. Kiøbenhavn d. 7 Septbr. 1796. Jac. Jørgensen

Med Hensyn til Borgerskabets Laugs Afstand fra Sjælland og de
øvrige danske Provincer finder jeg for at S. F. Hr Jensen og Dog anbefale
Gienboerne at vore Forretninger vigtige. Jeg troer derfor at Conventet som
allerede baade i Jylland og Sjælland, hvor jeg har været, allerede for mange Aar
siden allerede er opsagt, – dog alligevel her til Lands kan være nyttigt
og altsaa bør overholdes per circuitum a seniore ad juniorem juxta se-
nium in officio.

Vaniké d. 10 Septbr. 1796. H. P. Olivarius

Gjennemlæst og approberet fra M. L. D. Marstrands Vaaning
i Kiøbenhavn d. 10 Septbr. nærværende.

Jeg har aldrig mindre billiget Conventens Dyster, da jeg ingensteds finder mig
Pluralitetens Dybsind betreffende Skolen stjøn, og hvilke vore modificationer skal vorde. —
Kiøbenhavn den 16de Septbr. 1796. Dog
P.S. Det har taget sig Hr Dager vaier vore Skoler vil forandre
mig vel.

Hvad Gienboerne her har ment om den stedl. Lic Conventets Dyder
vedkommende vil mig erindre. Men du, Broder med Convent og Sjæl,
dyster mig, at mueth paadrager at bemærke, at det er umuligt at for-
ene af Embedsbrødre ønskelig og fornøden. Tolerate! Men nu
det Dansk: grotier aligevel dicimus, todier de nobis videbitur, dan jo
det og sandt er hidtil. Hvad man vegrer at afstaae, kan man i Conventet
bygges Enighed skeie, og end at medlemmer skulle mindre komme dog mere
vegrer at afstaae. Naar det nu er ingen Synlighed med Conventet eller
Tov yaeega évaMeal, kan vel falder ingen mere mistænkelig end dig
Enighed at indhøste vil Embedsbrødre til sig i det glade Lag; non
modica cedrare Limenti olim omne patella. Rød Kaal tog d. 16 Septbr.
96.

Hilsen

Ja Hr Circulaire ikke paalegger mig at gjøre min Landtelsmd. noget for dette Convented eftersat alene med provst, vil jeg gjerne vise min Efterlevelighed indtil dens nærmere Ordre forestaar.

Aasgaardstrand d 17 September 1796. Hallager.

Saasnart der Tidspunkt forekommer Hjeld, som i det Haab, at Provst Rabes Ordination om Conventet og den i Anledning heraf paaanlagte Forbindtlighed for Præsten i Aakirke nærmere vil blive at afgive, skeer og dette Øyemed uden Dag, man, min Tid forbigaaen, hvorfor jeg herved gaaer

fra Deres d. 17 Septbr 1796 fra Melbye

Distingvendum est inter necessarium, utile et inutile, nam qui bene distingvit, bene docet. Hvor jeg ikke nogen af os kunde sige: at Conventen var unyttig. Hvor tvivler Landm. Conventen til Forvindelse. det gaar jo og sin nytte i sin form maa, som vor Høitæ af Skiønsomhed. men hvilken vi ere ikke necessarium quid, uden allerede for hver Provsten, som jo kommer til Conventen, som vi ogsaa; dog kunde dette nødvendig ogsaa ogsaa hver paa nogen anden Tid, ikke nogen nødvendig, som ikke kunne undvære, men ofte kan gøre Overflødige tilbage. Jeg tog mig den Frihed at skrive paa Circulairen forrige gang: at maatte ikke nogen Indsigelse: som dersaar Conventen nytte, og forlange Skot at vinde vidne om Provstiet kan nytte dersaar. Ellers jeg sagt meddele tanke: at det var unyttigt, at gjøre en kundskab Provst overflødig! Hvi da fortsætte jeg unge snart at gaa den om, at vore ungdom meddele dette honorable Forsamling. uvi, jeg har i mit Hjerte den allerstørste respect for gode ord, af hvis mund jeg kunde høre det. Naar St: Hr Pielstrup derfor bemærker at skrive: den, som overtager Conventen og ønsker, der ikke jeg det maatte paaregne at skrive, at det er nyttigt at gøre en af kundskab Provsten overflødig. saa synes mig, at have vore Instrux det, som aldrig er sagt eller skrevet; og følgelig maa jeg sige dermed, som en Disputator angaaende mange aar siden sagde til sin opponens: negat cum ambis. for mellem: med ydmyghed. Imod Comparitionen det mig, som om det var dalet ikke meget for Forsamlingen, at ville provocere nogen af sine kundskab Provster for skatten? Hvi kunde jeg vore Collega i saa alvorlig? Hvor Provsten skeer jeg vore Collega noget saa, saa tilgaa gaade, som vores Forfatter og Primus inter pares. om Conventen skal afskaffes. eller ej skeer. om den skal vedblive in statu quo. eller forandre og gaae omkring aarlig paa alle kundskab Provsten. Derom vil jeg

mig ikke til at sige noget; men vil vore forvisst med alt som
S.T. Hr Provsten i forening med de andre Herrer Kredsens Provster
skulle gaae, at bestemme, og vil derfor være mig med Hr. Skae
Conventen gaae omkring, som siunes mig dog unødigt, og min Pligt
Hr Provst tilligemed alle mine Høivørdige Herrer Kredsens
Provster velkommende aaer vilde giøre Høitidelighed hos mig
i Clemens Kirke, da vil jeg ansee det som en Sand ære, og med
all Høiagtelse imodtage dem alle, og ønske i Fox, saafremt dem
dem lader mig opholde den tid. Dette forudsat, indbyder jeg dem
alle, til at drøfte mit Gilde paa Conventedagen med dette
Skiøg og at spise hos mig til Middag. Skulde min Dom dertil
med imidlertid blive syg, da maae dertil giøres for-
andring, og en anden af Provstens maae constituere dem ome.

ærbødigst Thorsøe.

Clemens Præstegaard
den 20 Septbr 1796.

Kiøbenhavn d. 20 Sept: 1796 — Sommer —

Litt D.

Circulation vedgaaet d 10de Octobr 1796.

1 Et Forslag Reskripts, som med nye gaaende, maae forst
forbedres Ordsikre efter min Anmodning skeede.

2 Et Brev vedkommende Ulykkes Brandstad, hvorpaa
Loven med Hensyn til Ulykken, som jeg troede
ikkeren stammende med de fremmede nye Indretninger
i saa Henseende — Et Skrivelse fra Forg, Kofoed og
Vestergaard, som samtlig indbetaler Brandskat, hvor
med de ophæves skal paa deres Forlangende tilbages, om Ulykken fra
Hiemlet skee, skriftlig paa hvad jeg tilgik fra Hr Weis Cr
Skelbye, Sommer, Jensen, Skalker og Pedersen, om
Ulykken skeede tilhiemlet Brandskatten —

3 Et Brev vedkommende vor Convent — Da vi fandt jeg
med sidste Convent vedtoges, hvor de mogle af
Skiærum Provster samledes, med deres Landsdrost
at drøfte Circulerne og angive Bestemmelse
for nogle nye, men ikke refererede sig til Pluralitet
eiteten — Forgs Maalum, som skeede ventileres, blev
Resultatet til følgende

a Om det fremdeles aarlig skulde Convent skeede hvor
og hvorsom —

b. Hvorom det skeede med Klir, om det da skeede
Circulerne eller Four Provster eldste, eller hvor
ej heller hvor Ordinarii, men hvor Tilbudet
Ere for gavnligst at vælge —

c. eller om Convent skeede skriftlig, som mange
som ønskede —

Provstelabets Deliberationer vedkom jeg 3 Spørgsmaal

Hvad Hjemmevirksomhed Thorn —

N. Til Subscriptions-Plan, hvorved adskillige som ingen Navn, og ogsaa nu flere Exemplarer sin Tilstilende, men da Hr. Forfatteren ingen Forsvar, fal Hun Ret nogle Linier, at Hun kan faa tegnet 2 Exemplar. Hun ønsker at faa Subscriberet, hvilket Hun saaledes vel gaaer til, om Hun ikke Hun gode Ven vilde at være N til Hr. Forfatteren, som Hun vilde Gjenmand, eller ved nogen af Hans Omgangs Omgangs- Venner at faa Pengene for Exemplarerne 2 Rd. 12 ß. og for Skrivepapiret 2 Rd. —

Ærbødigst
Christian Frantz —

Den Løn d. 18de og Torsdag d. 19de fra Sommer

at den som prøvet skulle samme dag være tilstede for samme Embedes Pligt
ved enhver jeg ikke, at Præsten selv skulle gjøre; thi det var en anden dag i en
Kirke, hvor nogen ikke var indviet til Præsten paa stedet, men skulle en anden
stedse i Byen; og paa Landet, hvor de nødvendig alle maatte tage ind til Præsten,
som vil Disponere Conventen, og dette Præstens Kvartur Gjæster og andre til
sine Folk i Forstanden til Præstens Stedfortræder, at de kan faa Plads, og ikke
maa til Skade, naar saa mange komme til samme i en Stad. Skal Conventen
vorde klein, da synes mig Spørgsmaalet om: at den gaar fra Nabo til Nabo. Hvor
den skal begynde, omlades til Hr. Provsten, og Pluralitet at bestemme, hvem
ogsaa, hvorledes Taxen skal gaae, enten efter Pengenes Beliggenhed nær ved
Kirken, eller efter Landets alder. Skal den gaae for Præsten, som prøvet
Søndag, da Klokken er 2 eller 3 for at tage med til Kirke Gjæstebud, som
allerede var prøvet, thi det maatte vel knap andengang ske mere.

Clemens Kloster paa d. 20 October 1796.

Troelsen

P.S. Ehr. jeg skrev, at jeg for glemte p. det nederste Sted. At være Feiltagelse! som sagtens
Præsten vilde besørge omskrevet.

Overland d. 28 dito fra Skibby — kom d. 31. dito, og fandt d. 3 hvem fra Skarken
Kom d. 6te og afsendt d. 9 Nov. fra Helsinge
bortsendt den 17de — fra Grib
Kom d. 19de Novbr og afsendt forste d. 29de kommet til mange Embedsforretninger, og de
andre Hindringer som ovrige end Skyld. — — —
Kom d. 30te Novbr. Aftenen, og bortsendt den 1ste Decbr — fred. d. Saxtorph
Kom den 4de Decbr og bortsendt d. 2den fra — — — Wiedewelt
bortsendt d. 6 dette fra — — — Grib
Kom den 9de om Aftenen, bortsendt d. 12te fra Ball.
Kom den 12te; afgik den 14de fra Grib.

Jeg har, at ihukommende Befalning gaaende over ikke bemeldte Byg- naar jeg saaledes at have mod sin Skrivelse — skal jeg betale ihu. —

Hørsholm d. 16 Decbr 1796

Jensen.

Ærbødigst Pro Mk.

Indstutter vil Deres Velædelgbd sinde En lil forrige
Aars Indsørmede Dristning, Ansøgende tilmig
indlöb da de øvrige vorsendtes
tigelader tilbage sandes en fuldstændig Plan, som saar
sinden gid Hatz, og Overrögen mig hjertelig tilsa
dennes saar cirkulere blandt Skibsfolkene, om sulde ved
mig i den Indretning tilmeldte Folk saar jeg Leilig.
hed at Skikke dennes Ansøgere. Jeg vil saaledes giøre Mk dog
ikke jeg, og tvil ikke om Deres velædelgbd vorder mig
Velsindet, ligesaa ikke jeg og Mk Mikkelsen vorder ble
gamle Test. følge Hr Hjelmstads Advertissement at skjeb
sinde, som ikke strax møder sig ved Anmønstringen
imod vor N. Test. ikke saar mulighed nogle Aar, men
Justitsraad, som ikke skal blive andre min Com.
missionairs Skjebne, jeg tvivler ikke, at saadanne
Skikke vor ikke strax møder sig vorder
Skikke vor begge Mk at decouragere mig paa mine
Bestrygning, naar Egenskaberne ikke vorder
Skade Klages og Hiorths Skal bygge indskrænke
at nyde pension af Gehalt Casse, ikke forstaar Raad
Deres Aar ikke 27. Novbr 96 og den sidste 5te Marts
d. a. i den Indretning ønskede jeg mig vedkommende
om Deres Nåde gives pension og derfor saar, ikke saa
sin til Nyjunkeren regn, eller den skal bevoges paa
dato at Raad saaledes kommer ikke

Ærbødigst

Rönne d 7de Maj 1797 Christ Franck

Vidi underdanigst fölgende Documenter

1 Rode og Dorte Liste 1796 —
2 Conduite-Attest om Ingen Mordsolden, Student
3 Attest om Skifterum 1796 —
4 Specification over publique Indtægter og Udgifter i Aalborg Inspection
5 Tilleg over Pr Malles reflanis til Rode Kasse
6 Dito om Rente til Capitaler ved Vronskiø —
7 Forstrivelse og Kvittering over Ingen ved Visitatsen 1796 —

Med allerunderdanigst Forbehold, at Andreas Ingen Jacobsen, forstaar sig ikke paa Tømrerarbeide, saa vore jeg ikke i Stand til at give nogen Erklæring over den paatænkte Reparation, Jacobsen vil gøre paa Vronskiø Kirke, men skulle dog ikke troe, jeg ikke kan afsige, at Kirken maa staae saa længe for at tilbygge —

Ærbødigst
Rønne d 18de May 1796 Christian Trane

Vidi
Ingen Jacobsen
Pr Niels Malle

Fra Skadamme til Voleurs, indbefattet det Gods
og Vanricks Boldmuur Taxter, og af Thelers
Vederlagsfordring Jens Nicholai Hiorth Gaard
ansloges aarlig Contingent til Gierden Fastmee Skyld
Gaardsbrug Skadamme Anthonethe til Hiorths
vanskeligt til at nyde den forbe persion fra
Skibsbrudt Gierden Taxten; I den endelige Taxt
Vanskeligheden, Arbeidsomhed, og afsm
Vedkommende Gods det Gods og Vanricks Fe Olivarius
undskyldt, Eg gaven af den forbudte persion,
reduceret Korn og Pengeskandsen til Fangen
Skyld Middel Priis, og befundet at samme
beløber sig til 41 Rbd 1 Mk 10 Sk Courant
vunden Fangen 7 Rbd, saa at sagte persionens
Beløb er 48 Rbd 1 Mk 10 Sk Courant Skyld
Pigen Skyld Rigsdaler Cour Mark og Sk Tilleg
Gaardens af Skarnd Hartkjorn til Gierden
Fastmee Taxt Indbefattet Gods Taxt
Forbemeldte Vanskeligheder Undersk
Rönne d 12 Juny 1794

Christian Frantz Jensen. Sorg
Provst — Sogneprest til Nyker
Landsdr.

Underdanigst Promemoria!

Herved fremsendes underdanigst Commissionen
Regnskab for 1796 – Titlen for det sidste Aar
vanskeligt at fremskaffe de nødvendige Dokumenter,
men for fremtiden vil det blive allerede unødvendig
Hr for saa Vidt som de civile Jurisdictioner
vides ei længere, og strax fuldkommen ved den alm.
Plan tages i brug de Pirlager Commissionen som endnu
have Vanskeligheder, forsaa vel vedkommende
Udgiftsvæsen, som med Hensyn til Inventarium
om jeg maatte bede Deres Høivelbaarenhed
Deres Sag at alle gjældende Mangler med
Deponeres i den Kongl. Casse, skulle jeg strax
Commissionen i den Anledning communicere, idet
nødvendig til dens videre Foranstaltning –

Jeg skal herved Regnskabet følgende 17 Vedlegg
vedlagde Kom 10 ark Kongl. Højeverdigste
Attester om, at ingen Plan Mangler ere 2 Ovns,
med. Regnskabets Vedkommende, vedrørende Jurisdictionen
Aaret 1796 – og da vi ikke af Dansk Canelli indgiv
en Attest for, at vi ikke afleverede Skibet for
Prøve under Behandling, da vedlegges ingen Attest
Attesten vedlagt, signeret Kom 10

Kongsberg d 17 Juni 1797 – Christian Frantz

Til
Højædle Højvelvise Bergcollegium Kjøbenhavn

Underdanigst Forestilling.

Ved Klokkerbetjeningen for Skodborg Kloster og Ørslev Sogne er
ved Kongelig Befaling af 6te Marts 1795 Degnen Jens Høyer
ansat i Stedet for afdøde Degn Christen Pedersen Ørum
og Degnen Jens Christensen Bergstad bestemt til Degn ved
Hjerdrup Skole, som ligger midt imellem begge Sognene, af hvilke
Grunde Degnen Jens Christensen Bergstad ikke har kunnet
overtage Degnegården ved Ørslev Kloster, men maatte
blive boende i Skodborg Kloster, hvilket har foraarsaget
Degnen Jens Høyer adskillige Udgifter, som han ikke
har Midler til at bestride, da han ikke har Andet end
sin Degnelod, og Degnen Jens Christensen Bergstad
ikke har Noget at give ham for Brugen af Degnegården
i Ørslev Kloster, hvorfor han ogsaa ikke har Noget
at nyde af Jordlodden, som hører til Degnegården.

Underdanigst Forestilling gaar jeg i Følge Ansøgning
fra Degnen Jens Høyer i Skodborg Kloster ud paa,
at han maa blive fritaget for at betale Afgift af
Jordlodden, som hører til Degnegården i Ørslev Kloster,
saalænge han ikke har Brug for den, og at han
maa faa Lov til at nyde Jordlodden, som hører til
Degnegården i Ørslev Kloster, saalænge han ikke
selv bruger den.

Underdanigst

Kiøbenhavn d. 19 Juni 1797. Christian Franck.

Underdanigst Cro Memoria.

Det nåsaare af den under 3die hujus Allerhöjst og
höje Gunstighet mig tilskrifvelse og Herlige tilbaga,
följande Ordningsse med Bilagga sva Kone Lie,
kas Inspecteures, at de med magan Barsom,
Sad og Omvärdy vara förnögaade i henseende
til den förandring, som med Volum i Kone
Lieke är förnögaad förandrelse den nya Öfjening
til Lieke, og at de hans gaangse Land Lieke
Carg paa den anna Side, og Borgerne Anleg,
Sader paa den andra Side, Ligsom og at
gagna Landes nödtörftes med Skjönningen
ogsa nya Vola til de gamle Höjare emot at sva,
som den sedvanlige Afgift, med mindre Lie,
kans Gjeld med afslags Regnskab skulde förder
kan förhöjelse, da de skulle lage dele dem med
andre Höjare alt i förhold med Volums Öfjening,
Sad, Man Sad Angaaende den paa Auctions
förretningen til G. sidst samme Maaneds Skrivelse
Lieke Inspecteures tilfögede Condition, som,
Sad Lieke, Ligsom den nyder nya Höjer, som
gang den gamle förandring for sig med at
Hvert enkelt Sted i Volum vorde i Lieke,
förbehaldes samme Ret i henseende til de

23/6 1797

pr. den 26 Juni 97.

Lit. N. 9879.

4308

indelikte Rote, og ihvorvel skulle betale en Felge, saa
maae Vedfald indbefatte Lod en Fæster ofte en ind-
elikt Rote begunstiget maatte det en Mand allene
Lod, beholder den Exercerende Rolen det første Aar.

Man fornehmer behaver den til Tiesdag den 3de
ha Summa af Endelsesinges Penge, saa maatte
den indbroder i vist Selskab allene ikke, og Lie-
kan hielpsvide Condition tiesdages Inspecteures Signa-
billige imod de øvrige at komme under Endommels
og anden gunstigst approberes, allene og Decision
den modtage; da maae ey herpaa tænkes
ske; Da denne Condition ikke kan bevises indbyd
skal blandt de ved Auctionen publicerede Auctions
Conditioner; Saa kan den for sig betragtes
ikke mere forbindende for dem, som ved Auctionen
kan giorde Bud paa de indelikte Rote; Skal
indeholder den 9de Post af Auctions Conditionerne
at saasnart Vilde Overgaden skulde finde
formodent at giøre Forandring, og nu allene andre
Fæster skulle finde sig tilfredsstillende med samme, da
kan den afgive sine sit giorde Bud, naar den ingen
Fæsteboer modtagen og betalen sit Bud for dem
ligge imod andre Ligere, uanseet dennabet mod en
Fæster; Man da den 1ste Post af Conditionerne
saa tydeligen indeholder, at Fæsteren af en indelikt
Rote ingen Rettighed til Rolen for sin Ligere Bud
allene formodentlig kan bero i Mandighaden;

Kan ansees ey ommeldte hielpsvide Condition
saa contradictorisk, at ey betragtes, at den sidste
Auctions-Forretning, som sammesteds de indelikte
Rote angaaer, kunde ved sidstmeldte Condition
blive nogen forrykkelse, tiesdag til Hovers Bud,
med den ved denne Condition bestemte Tid

hvilken, tilbetroget alle de Oeconomiske og Huus-
holdningsSager, som Collegiet fremdeles kunde ligge —

Og jeg maae derfore underdanigst ind-
stille til nemmere Maadeg og Sög Gunstig som godt
befindende, om det ikke maatte være behagelig, forinn
den nogle i denne Sag[e] resolveres, at Hr.
Amtmand Reiberg, som den 4de Maaned er Madame
Hjul Kirke-Commissionair, og billiger saa Lindstad
om det Locale, som forommeldte Kirkens Inspecteurs Ehrengaard
Sög —

Kiöbenhavn den 23de Juni 1797

underdanigst

Wordborg

Til
Den Kön. Direction
Som de Kiöbenhavnske Vilkaarn
Under Rollands Hoved

Kiøbenhavn d. 3 Julii 1797

Allerunderdanigst Pro Memoria!

Da Hans Majestæt Kongen ved Allerhøieste Rescript af 3die Junii d. A. har befalet, at Hans Majestæts Kammerherre, Geheimeraad, Amtmand over Kiøbenhavns Amt, Ridder af Dannebrog og Elephant Ordenen, Grev Christian Ditlev Reventlow, skal have Tilladelse til at reise udenlands, for at bruge Badene i Pyrmont, og derefter at opholde sig i Hamburg, indtil videre Befaling derom, saa har Hans Majestæt Kongen allernaadigst befalet, at Hans Excellence Grev Reventlow, for Reisen til Pyrmont, maa nyde Portofrihed for 6 Breve, og for Opholdet i Hamburg for 12 Breve om Maaneden, saavel til som fra Hans Excellence, hvilket herved bekiendtgiøres.

Kiøbenhavn d. 3die Julii 1797.

Ad Mandatum Regium

Schimmelmann

3/7 1797

Clemens Kir. Ingvardslig
d. 31te Julii 1797

Vidtnemænd

Lauritzen

Lic. S. S. pr. Bisk. og Balle.

Jørgen Sandbye Fogtsverd.

Meun gode Fauter om Mons Ole Togstrand, som
jeg har tagt mig den Frihed forsøm at sige for
Deres Højedle Højvorneste Vores vordige
Herr Biskop Bolle, Raad og Ridder mudt, med
vedlagt formindst Haudt gode opførsel og ikke
Dårskom: nie vidende om, at Haudt maae sin Attaa
opfyldt. Clemens Frostrgaard d. 1ste October 1797.

Troefod.

Ærbødigst p.t.

Med følgende Skrivelse Hans Højvelbårenhed Hr. Præstemester Olivarius, som i Maj Maaned for Skatten Sølvmaand Hans Jordegods i Nyborg Vilkjør sig og da, at afbetale 25 Rdlr. aarlig indtil Kapitalen er udbetalt til Byens og vedkommende Skolevæsen Fond den første Summa, som han om Lørdagen skulde udbetale, Hans Nåde Hr. Stiftsbefalingsmanden indtrådte for gjorde Ansøgning om Forlængelse af Betalingen til Forlængelse af Hans forskrevne Obligation udstedt, som i Fondets Bestyrelses Protokol er indført: Hans Nåde Hr. Stiftsbefalingsmanden erklærede, at han ikke kunde samtykke i Forlængelse af Obligationen udstedt, da han ikke kunde tilstede, at Byens Skolevæsen skulde lide Afbræk i sine Indtægter, som Hr. Præstemester Olivarius ikke kunde betale, da han ikke ejede Midler dertil, men at Byens Skolevæsen maatte søge sin Ret ved Lovens Midler, hvorpaa Hr. Præstemester Olivarius erklærede, at han ikke kunde betale Byens Skolevæsen Penge, men at han vilde overlade Byens Skolevæsen 2 Gaarde i Ørbæk Sogn til Afbetaling af Gjælden, hvilket Tilbud Byens Skolevæsen ikke kunde modtage, da Gaardene ikke vilde indbringe Byens Skolevæsen Renter af Kapitalen, og blev Sagen for Resten udsat.

Ærbødigst
Nyborg d. 24 Juli 1797 — Christian Franck

Høiædle, Høivelbaarne

Hr. Biskop!

Jeg har nylig fået Ære, den Ehre at kaare mig Deres Høivelbaarenheds i Kiøbenhavn, og jeg mig den underdanigste Bøn at gjøre Dem min Bekiendelse af mit Sinds ret Erkiendtlighed, fordi Dem det Dem behagede at kaare mig til Sognepræst ved Tillerød Annex i Sjelland Stift. Deres Høivelbaarenheds velvillige Anmodning til Embedet, da det blev mig bekiendt, var mig saa meget kiær, at jeg ikke kan undlade at bekiende Dem min Glæde derover, og ydmygst takke Dem for den mig viiste Velvillie. Tillerød Annex, som da formodes at skulle blive vacant, vilde jeg ikke have søgt, da jeg ikke havde Haab om at blive den Mand, som Deres Høivelbaarenheds Velvillie havde udseet til Embedet, hvis det ikke var blevet mig bekiendt, at Provsten for Herredet, hvori Annexet ligger, havde ladet sig høre, at han ikke vilde forrette Embedet længere, end til Michaelis, hvorfor jeg ikke kunde have Haab om at blive Sognepræst for Tillerød, førend efter Michaelis. Da jeg nu ikke kan undlade at bekiende Dem min Glæde over den mig viiste Velvillie, saa kan jeg ikke undlade at bekiende Dem min Sorg over, at jeg ikke kan blive Sognepræst for Tillerød, førend efter Michaelis, da jeg ikke kan

Jeg undertegnede Samuel Stahl, Togmester
i Nyboe Tilstrand Fængsel, bekjender herved
at have faaet af S. T. Hr Biskop Balle, Kjøben-
havn indeholdt 300 Rdr, hvilket Beløb
jeg forpligter mig til, saasnart gjørligt
ved allernaadigst Hr Justits Kasse i Kjøbe-
havn at erholde, herfor min Haand.

Kiøbenhavn d. 9de Augst 1797. Samuel Stahl.

L. 300 Rdr

No. 3. Een Rigsdaler.

Jeg undertegnede Tilstaaer herved, at vitterlig Gield-pligtig at være til Kiøbenhavns Fattige Gemeenlige Enke-Casse den Summa 193 Rdlr: 2ß, hvilken Capital under 1797. gior mit Indskud i Enkekassen for min Hustrue Ane Balle under 9 Aars Rente a 5 pro Cento; hvilken Capital Kiøbenhavns Fattigvæsens Directeurer og Forstandere, Borgmestre og Raad, forpligter mig til inden 10 Aar, i Overeensstemmelse med Reskriptet af 4de October 1793, med et aarligt Afdrag af 1/10 Deel af Capitalen at afbetale, indtil samme er aldeles afbetalt, samt at erlegge derhos 4 pro Cento Rente, saa til næste Juni Termin 1798 betales for 5 Aar, beregnet fra Aarets 1793. Dette til Forsikkerhed, under mit Hænde og Segl, tilstaaer —

Peter Thomesen Balle.
Forest for Kasser Manigfod.

Kasser Forestvogeri
d. 22d September 1797.

Jndstillede Jmmanuel Salomon Emil
Wingar for Aars Tjeneste Lagen Pensioner
Paars af Enke Com Jirgen Lassen —
Saa og Obligationer praes. Balle
og Skivarics, Datum vil indsees Ad
Skille Smilsag og vig, om Inds
stuede Finder, at Klommen for Fald
let at producere Saa tauds Kors
Saa cange Dogn Som vandkommen
og Saa snild af Forsamlen Mar Jul Gen
reds, Saa som Bibel Forsamlingen Som
meds omvandrende Dilatsen
Paa Dan —

Christian Franck

Rönne d 23 Septbr 1797 —

Til Amtsforst Rönne —

Hans Jörgen —

Kjöbmand Jun. Bornholm. i Rönne

4/11 1797

Højæruværdige Hr. Biskop Balle!

Min Ven Biskop!

Jeg ønsker Dig Lykke til at Du er kommen til Dit Højæruværdige Aar, Dag Din Fødsels Dag. Du elskede Forsyner lægge mange Aar til Dit Liv, alle Velsignelser gode Aander til Dit Gemyt og Glæde. Dem Dit Hjerte og Din Tunge og Pen vidner Sandhed, Din Gemmer og Gud Fader. Fred Dem min Kjære Ven. Gaar Dagen Skyer Skyer, saa vil vi dog Haab, Jeg Ønsker Dig aldrig Sorg, men at Dette Gud vil Dig, som vil Din Kjærlighed og Tro Dagen Ønsker Dig Dit Hjerte og Din Tunge Ønsker Dig Dit Hjerte Dit Hjerte Dit Hjerte

Herr Gud Hr. Bornholmer modtog mig den
i modtagne Deres Höjvordrigste. i Deres Höj Fraværen
har af Gjør Deres Sin salige Broder. o gode gud
mon Dr Held og Velsignelse Dem de gode Gaver af al
oprigtig Hjerte Dögtet og ofte Dem. og vor
Fadervor læses af alle Bornholmere, der grue
Sagde Vand Dem fra Hjerte om de Lande. og nu
ing med Gradat maur Hjer. Her du Rev Stad Kjöbenhavn
Falder om Religion og Hjem. den Forskjel.
Ja ing vil til ender Dem Gud naadige Bistand

Ærbödigst

H. J. Hjelm

Nexø den 4de November 1797.

Jens Bornholm.